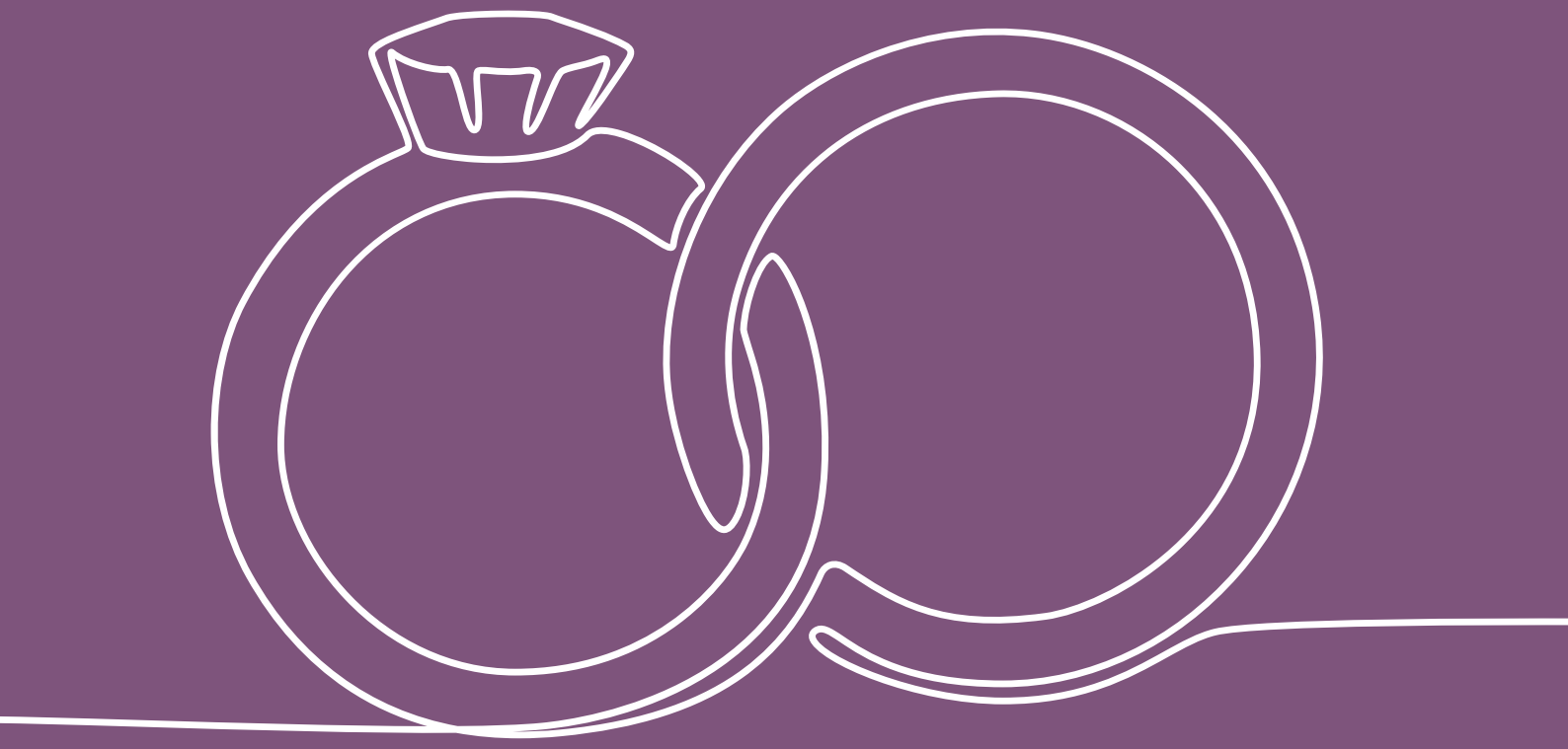
İLHAM VEREN BULUŞMALAR 8

Evlenmek İstiyoruz, Ama...

GENÇ DERNEĞİ

www.gencdernegi.org
@gencdernegi

Katılımcılar

1.	Abdulhadi Hanifeh	Suriye Yüksek İşletme Enstitüsü
2.	Abdurrahman Aden	Sağlık Bilimleri Üniversitesi Fizyoterapi ve Rehabilitasyon
3.	Ahmet Taha Ercan	Medeniyet Üniversitesi Sosyoloji Yüksek Lisans
4.	Ali Osman Ardıç	Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
5.	Fatih Kunt	Kocaeli Üniversitesi Havacılık Yönetimi
6.	Furkan Özkul	Uluslararası Genç Derneği Kurumsal İletişim Koordinatörü
7.	Halil İbrahim Eser	Sebahattin Zaim Üniversitesi Tefsir Anabilim Dalı Yüksek Lisans
8.	Halis Musa Gökhan	Uluslararası Genç Derneği Acıbadem Koordinatörü
9.	Mert Nadir Giray	Gazali Medresesi İslami İlimler
10.	Muhammed Ömer Kurnaz	Medeniyet Üniversitesi Tıp Fakültesi
11.	Muhammet Çağrı Akalın	Marmara Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
12.	Mustafa Hacıfettahoğlu	29 Mayıs Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler
13.	Nurullah Şener	İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi
14.	Ömer Taha Bayrak	Genç Gönüllüler Koordinatörü
15.	Raif Kara	Sebahattin Zaim Üniversitesi Hukuk Fakültesi Doktora

İLHAM VEREN BULUŞMALAR – 8

4 Mart 2021 Perşembe - Üsküdar

Konu:
Evlenmek İstiyoruz, Ama...

GENÇ'in 15 senelik yolculuğunda binlerce genç arkadaşımızla ilişki ve iletişim içinde olduk, hayırlarda yarışma adına esaslı dayanışmalarda bulunduk, yurt dışı seferleri, projeler, konferanslar, eğitimler, kamplar, şölenler, paneller vs. gibi çeşitli vesilelerle bir araya geldik.

"İlham Veren Buluşmalar" başlığıyla Genç Gönüllüler ile bir araya gelmeyi, gençlikle ilgili önemli ve gerekli gördüğümüz hususlarda beyin fırtınaları yapmayı diliyoruz. Farklı üniversitelerde okuyan, lisans, yüksek lisans ve doktora düzeyindeki Genç Gönüllüler'le, her buluşmada gençlikle ilgili meseleleri esaslı bir şekilde masaya yatırıyoruz. Zenginlik ve renkliliğimizi korumak adına, her buluşmada katılımcılar farklılaşıyor, çeşitli STK'lardan da gönüllüler bizimle oluyor ve farklı bir gündem ele alınıyor.

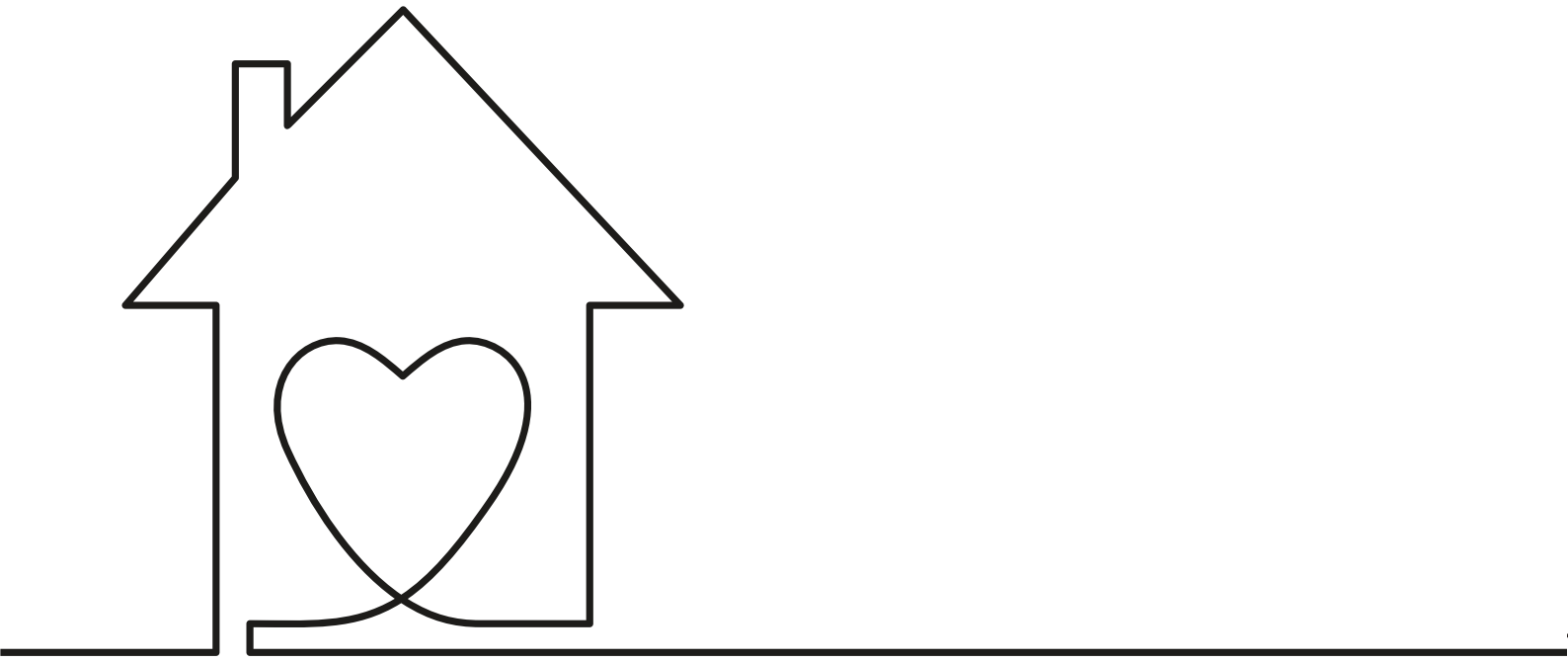
4 Mart'ta İlham Veren Buluşmalar'ın sekizincisi gerçekleşti, "evlilik" konusunu ele aldık, genç dostlarımızın bu meselede ne gibi beklentiler içinde olduklarını detaylı bir şekilde dinledik.

Katılımcı arkadaşlarımızın her biri fikirlerini beyan etti, karşılıklı fikir alışverişinde bulunuldu. Buluşmada derlenen notlardan bir kısmını hayırlara vesile olması niyazıyla kamuoyuyla paylaşmak isteriz.

Süleyman Ragıp Yazıcılar
Uluslararası Genç Derneği Başkanı

DERDİMİZ NEDİR?

Gençler olarak bizler evliliğe nasıl manalar yüklüyor, ondan neler umuyoruz? Tabularımız, ön kabullerimiz veyahut ön yargılarımız bizi nasıl etkiliyor? Özellikle biz gençler nelerden çekiniyor, nasıl korkular besliyoruz? Evlilik, bizler için hayat yolunda aşılması gereken bir eşik mi? Toplum olarak nerelerde hata yapıyoruz, bu hatalara çözüm üretebiliyor muyuz?

TOPLUMUN YAPI TAŞLARI: AİLELER

İnandığımız dinin, yaşadığımız toprakların, bizi biz yapan bütün örf ve adetlerimizin öncelikli olarak değer atfettiği aile kurumu, toplum hayatımızın özünü oluşturmaktadır. Birer tuğla mesabesinde gördüğümüz her bir aile, toplumu baştan başa inşa edebilecek bir potansiyele sahiptir. Sağlıklı bir toplum hayatı inşa etmenin yolu da ancak ve ancak sağlıklı aile kurumlarının tesis edilmesinden geçmektedir.

Evlilik de bu aile kurumunun oluşmasında en etkili faktör olarak yüzyıllardan beri varlığını sürdüren yegâne yoldur. Evlilik, kültürden kültüre, coğrafyadan coğrafyaya hayata geçiriliş bakımından muhteşem farklılıklara sahne olsa da, esasında bir erkek ve bir kadının kuracakları yuvayı öngörmektedir. Bu yuvanın çatısı altında yetişmiş sağlıklı bireylerin topluma kazandırılmasıyla beraber devamlı bir sirkülasyon gerçekleşecek ve toplum da hayatiyetini bu şekilde devam ettirebilecektir.

Bugün bir araya gelen arkadaşlarımız ile beraber yukarıda bahsettiğimiz aile kurumunun tesis edilme sürecine tanıklık edeceğiz. Bekâr arkadaşlarımızdan içerisinde bulunmuş oldukları psikolojik halleri, beklentilerini veyahut çekincelerini dinleyecekken; evli arkadaşlarımızın yaşadığı tecrübelere kulak verecek, belki de hayat kurtaracak tavsiyelere denk geleceğiz.

MODERN TOPLUMUN ŞİZOFRENİK İNSANI

Binlerce yıllık insanlık tarihi bugün kolay bir sınıflandırmaya gidilerek iki parça halinde inceleniyor. Yaklaşık olarak iki-üç yüzyıl önce gerçekleşen sosyal, ekonomik ve siyasi hayata dair birtakım kırılmalar, bu iki parçayı birbirinden ayıran en mühim etkenler olarak görülüyor. Sosyal bilimler bu kırılmalardan öncesini topyekûn geleneksel toplum, sonrasını ise modern toplum olarak nitelemekte ve bu iki toplum düzeni arasında temel farklılıklar üzerine çalışmalar yürütmektedir.

Nesilden nesile bizlere kadar aktarılan aile kurumu da bu kırılmalardan nasibini almış ve kendisini modern toplumun ana saiklerine göre revize etmek durumunda kalmıştır. Ailenin toplum içindeki, anne-babanın ise aile içindeki yeri yeniden nitelenmiş; evlilik öncesi tanışma, evlilik süreci ve evlilik sonrası hayata dair de önemli değişiklikler meydana gelmiştir.

Biz ve bize benzeyen farklı toplumlar, modern dönemin sunmuş olduğu bütün bir hayat tarzını benimsemeye çalışırken, bir yandan da modernitenin düşman olarak bellediği geleneklerinden de kopmak istemiyor.

Ne yardan ne de serden vazgeçmeden hayata geçirmeye çalıştığımız evlilik kurumu gelenek-din-modernite üçgeni içerisine sıkışıp kalıyor ve işte tam da bu noktada yaşamış olduğumuz zihinsel şizofreni bizleri sadece psikolojik olarak değil, fizyolojik olarak da oldukça kötü etkiliyor.

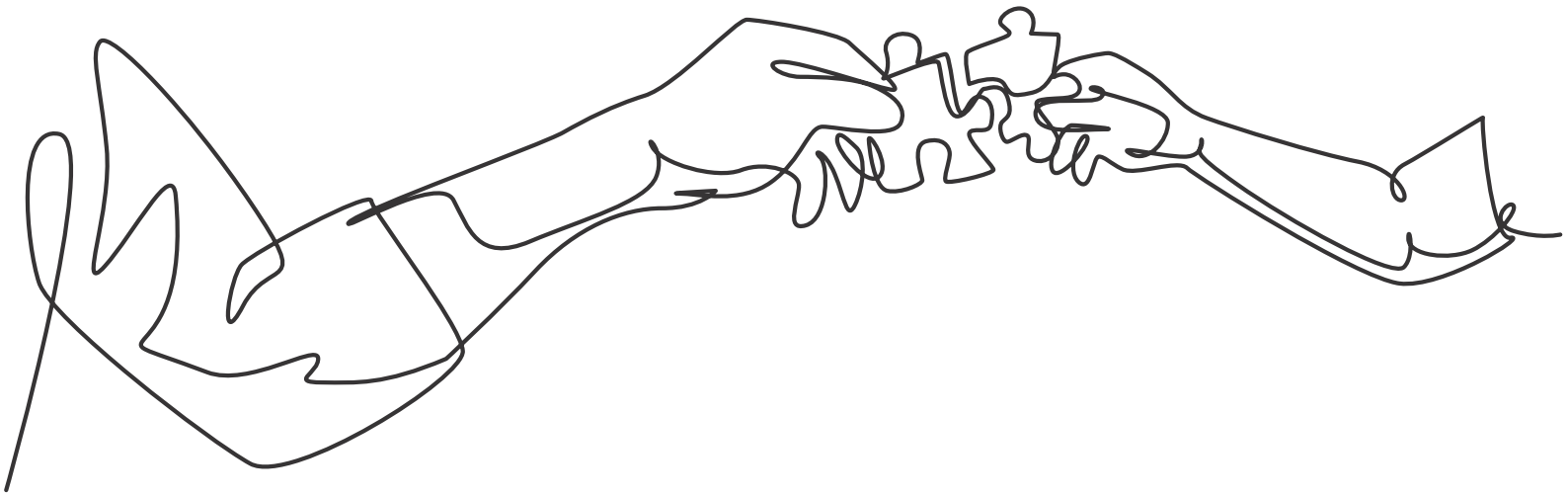
FITRATI SAVUNMAK ZORUNDA KALMAK

Modern dönem günümüzde insanların ve hatta toplumların bilinçaltlarına kadar inerek, tarihsel süreçte büyük bir hegemonya yarattı. Her ne yaparsak yapalım sanki bu hegemonik sistemin çarkları arasında öğütülmeye mahkûm varlıklar olarak hayatımızı idame ettirmeye çalışıyoruz. Bize göre bu mahkûmiyetten kurtulmanın tek çaresi İslam'a sıkı sıkıya sarılmak olacaktır.

Kadınlar, erkekler ve dolayısıyla aileler üzerinde kurulan bu büyük hegemonya bizleri istenilen bir kıvama eriştirmeye çalışıyor. Kadın ve erkek arasındaki psikolojik, fizyolojik veyahut duygusal farklılıklar gibi en aşikâr gerçeklikleri bile görmezden gelerek üretilmeye çalışılan toplum modeli ne yazık ki başarılı bir süreç eşliğinde hiç durmadan işletilmekte.

Bizler, kadına da erkeğe de bizzat yaratıcısı tarafından konulmuş fıtrat kavramına karşı herhangi bir meydan okumaya girilmemesini savunuyoruz. Kadının kadın olarak, erkeğin de erkek olarak değer görmesi gerektiğinin ve kendi fıtratlarının gereği olan meseleler ile yüzleşmesi gerektiğinin farkındayız.

Kadın-erkek eşitliği, insan hakları gibi insanların kabul etmemesinin sanki suç olarak karşılanacağı, dolayısıyla toplumun çok büyük bir kesimi tarafından kabul edilen kavramları kılıf olarak kullanarak ilahi düzenin getirmiş olduğu tabiat kurallarının insan eliyle değiştirilmeye çalışılması işte tam da içinde yaşadığımız çağın bizlere ikram ettiği şerbetli bir zehirdir.

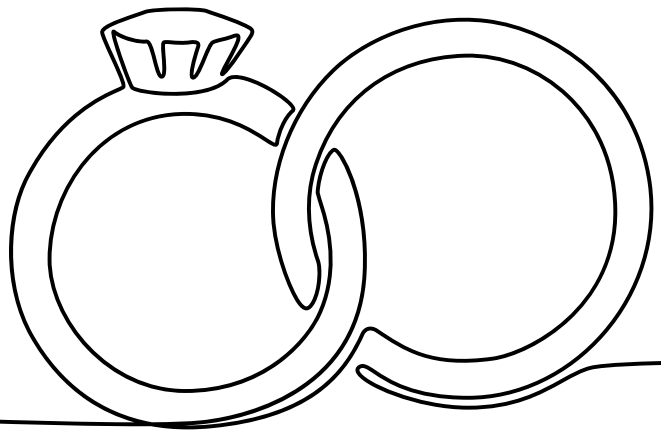
EŞİNİN FITRATINI ÖĞRENMELİSİN

Sağlıklı bir evliliğin olmazsa olmaz şartlarından birisi evlenecek kimselerin birbirlerinin fıtratlarını öğrenmeleridir. Aksi takdirde birbirlerinden dünyalar kadar farklı iki insanın bir araya gelerek hayat sürmeye çalışmaları çok daha zorlu bir hal alıyor. Birbirlerinin düşünce, istek ve temennilerini algılayamayan, dolayısıyla gerekli mukabelelerde bulunmakta güçlük çeken bireyler ister istemez çetrefilli bir hayata karşı mücadele etmek durumunda kalıyorlar.

Mesela belirli bir yaşına kadar genellikle hep erkeklerden oluşan topluluklarda hayatını sürdürmüş bir gencin, evlilik hayatına adım atmaya çalıştığı ilk günler büyük oranda şok etkisi yaratır. Çünkü arkadaşımız nasıl davranması gerektiğinin veya karşısındaki insanın ne gibi beklentileri olduğunun pek de farkında değildir.

Günümüzde evlenmeye niyet eden dindar gençlerin yaptığı şey genellikle bir hocaefendinin Kuran'da ve Efendimiz'in (SAV) hayatında evliliğin önemine, evlilik hayatının faziletlerine dair Youtube sohbetlerini dinlemek oluyor. Üzerine bu konular üzerine yazılmış dini kitapları da okuyunca kendisini evlenmeye tamamen hazır hisseden gençler evlendikten sonra maalesef yapbozda bazı parçaların eksik olduğunu görüyorlar.

Erkeğin ve kadının sahip olduğu temel fıtri özelliklerin farkında olmak, her iki taraf için de özellikle evlilik sonrasında karşılaşılacak kötü sürprizlerin sayısını azaltmada oldukça yardımcı olacaktır. Dolayısıyla bizim tavsiyemiz özellikle kadın-erkek psikolojisi, evlilik hayatı gibi konularda konunun uzmanları tarafından kaleme alınan eserlerin de ihmal edilmemesi gerektiğidir.

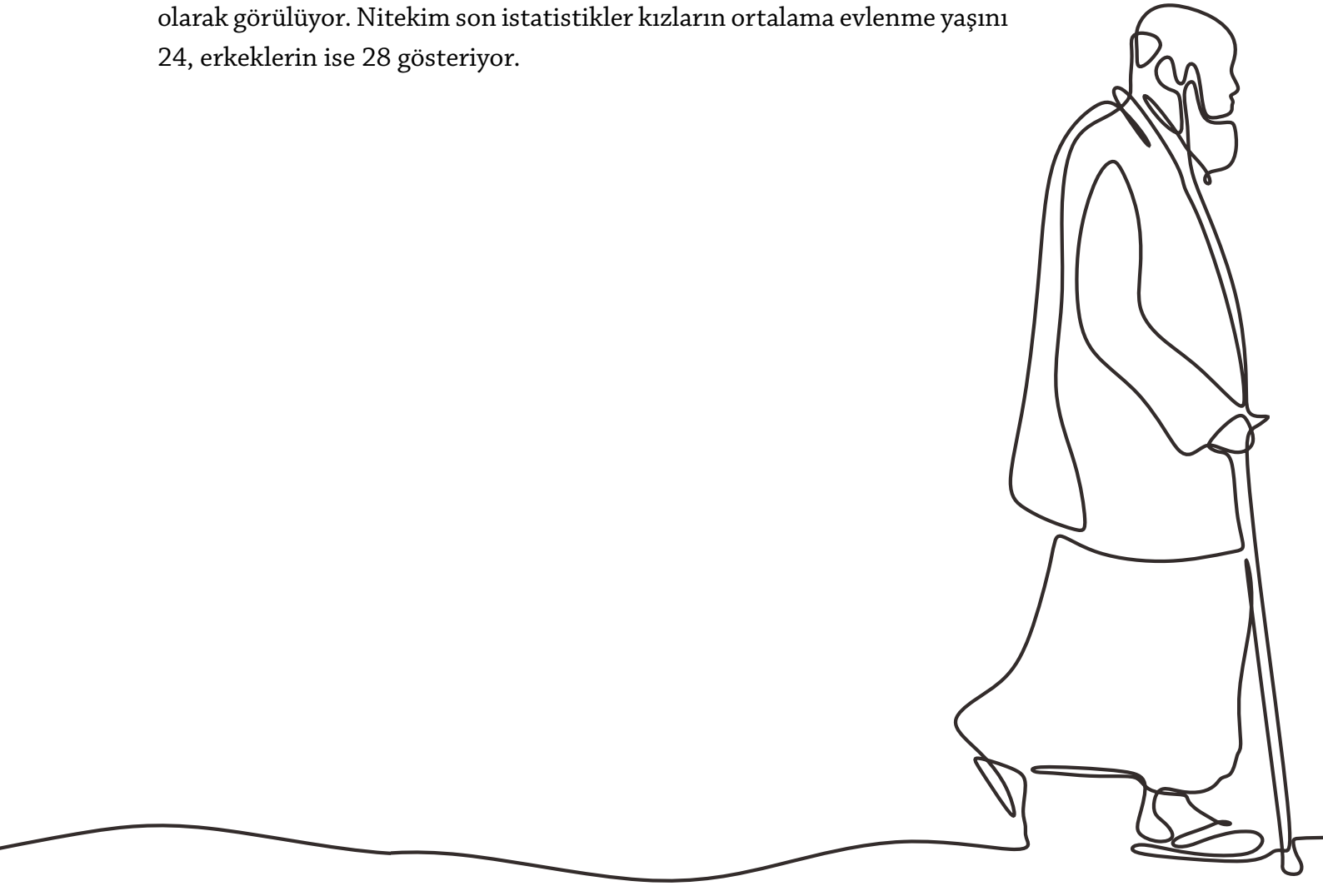

BABALARIMIZ KADAR OLAMADIK, GEÇ KALDIK

Her taşın altından yukarıda bahsettiğimiz modernite çıkıyor gibi görünebilir ama bu durum evlilik yaşlarını da çok büyük oranda etkiledi. Dedelerimizin hatta babalarımızın bizlere göre çok daha erken yaşta evlenebilir ehliyetini aldığını, dolayısıyla çok daha erken yaşlarda evlendiğini hepimiz görürüz.

Bizim neslimizde ise ailelerimizin önümüze koymuş olduğu okul, iş, askerlik gibi şartlar, erken yaşta evlenmeyi bırakın, evliliğin hayalini dahi kurdurtmuyor. Hele son birkaç senedir üniversite sonrasında girilmesi elzem gibi görülen yüksek lisans, doktora gibi uğraşlar ne yazık ki evlilik yaşını görünür ölçüde ileri taşıyor.

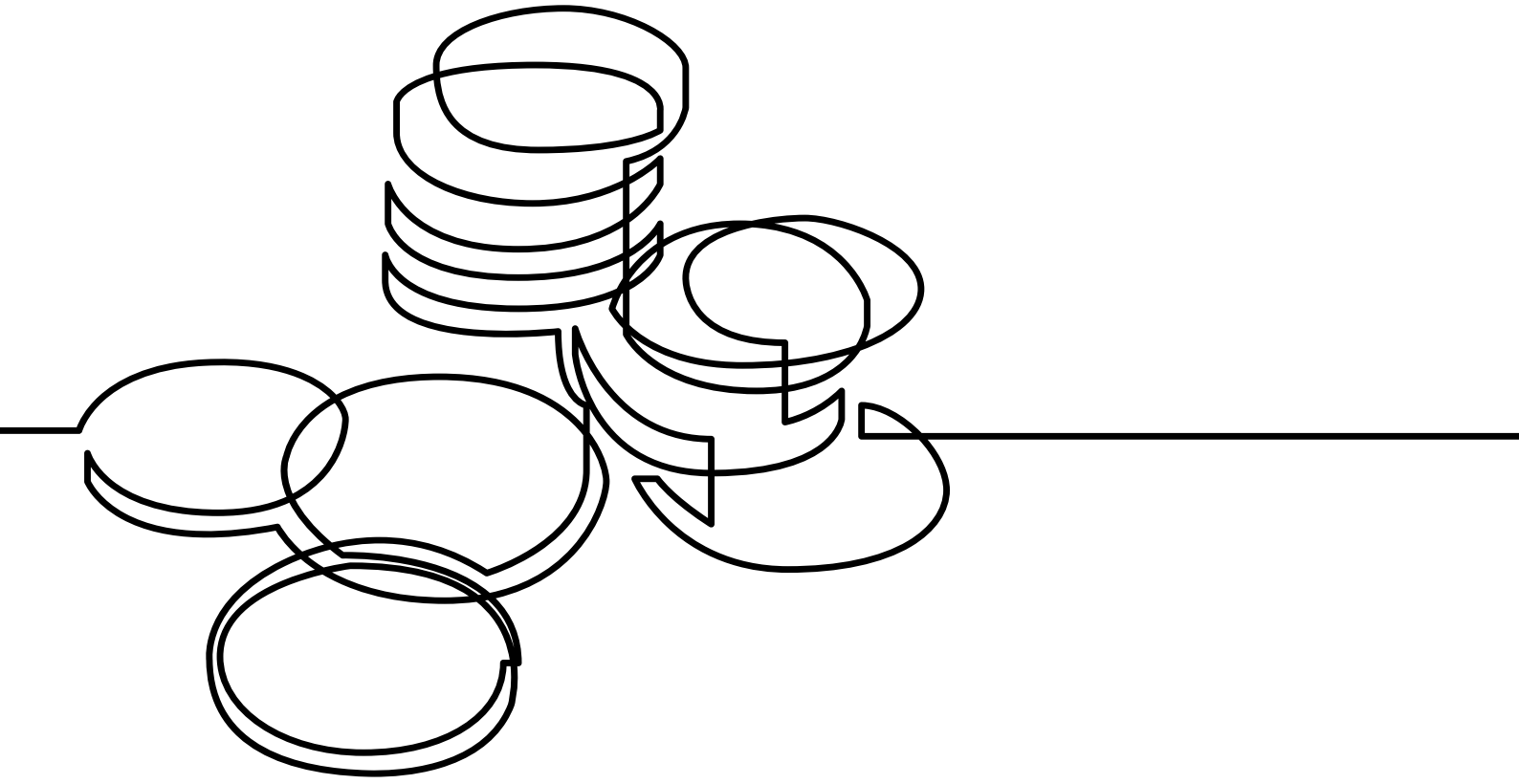
Kimse inkâr edemez ki günümüzde on sekiz, on dokuz yaşlarında evlenmek büyük bir ayıp, yirmili yaşların başında evlenmek ise henüz erken olarak görülüyor. Nitekim son istatistikler kızların ortalama evlenme yaşını 24, erkeklerin ise 28 gösteriyor.

GİDEREK ZORLAŞAN HAYAT ŞARTLARI VE EVLENMEKTEN ÇEKİNEN GENÇLER

Evlenmek deyince aklımıza ilk olarak karşılaşılması muhtemel olan maddi problemler geliyor. Her ne kadar iyimser olmaya çalışsak da çevremizde yeni evlenen insanlara bakınca maalesef evliliğin maddi olarak zorlayıcı bir yanının olduğunu görüyoruz. Düğün süreci, evin dayanıp döşenmesi gibi mevzular ister istemez gözümüzü korkutuyor. Bu şartlar altında yine de evliliğe adım atan, maddi yönden güçlü ailelere sahip olmayan gençler ise zaten evliliklerinin ilk yıllarını borç harç içerisinde geçirecekleri ön kabulüyle bu işe girişiyorlar.

Her geçen gün gittikçe zorlaşan hayat şartları, aşırı pahalılık gibi etmenler ise gençlere evlilik sonrasında hayatlarını hakkıyla idame ettirememe korkusunu yaşatıyor. Üniversiteden mezun olduktan sonra dahi bir ailenin geçimini sağlayacak kadar maişet elde edememe durumu bu korkuyu maalesef perçinliyor.

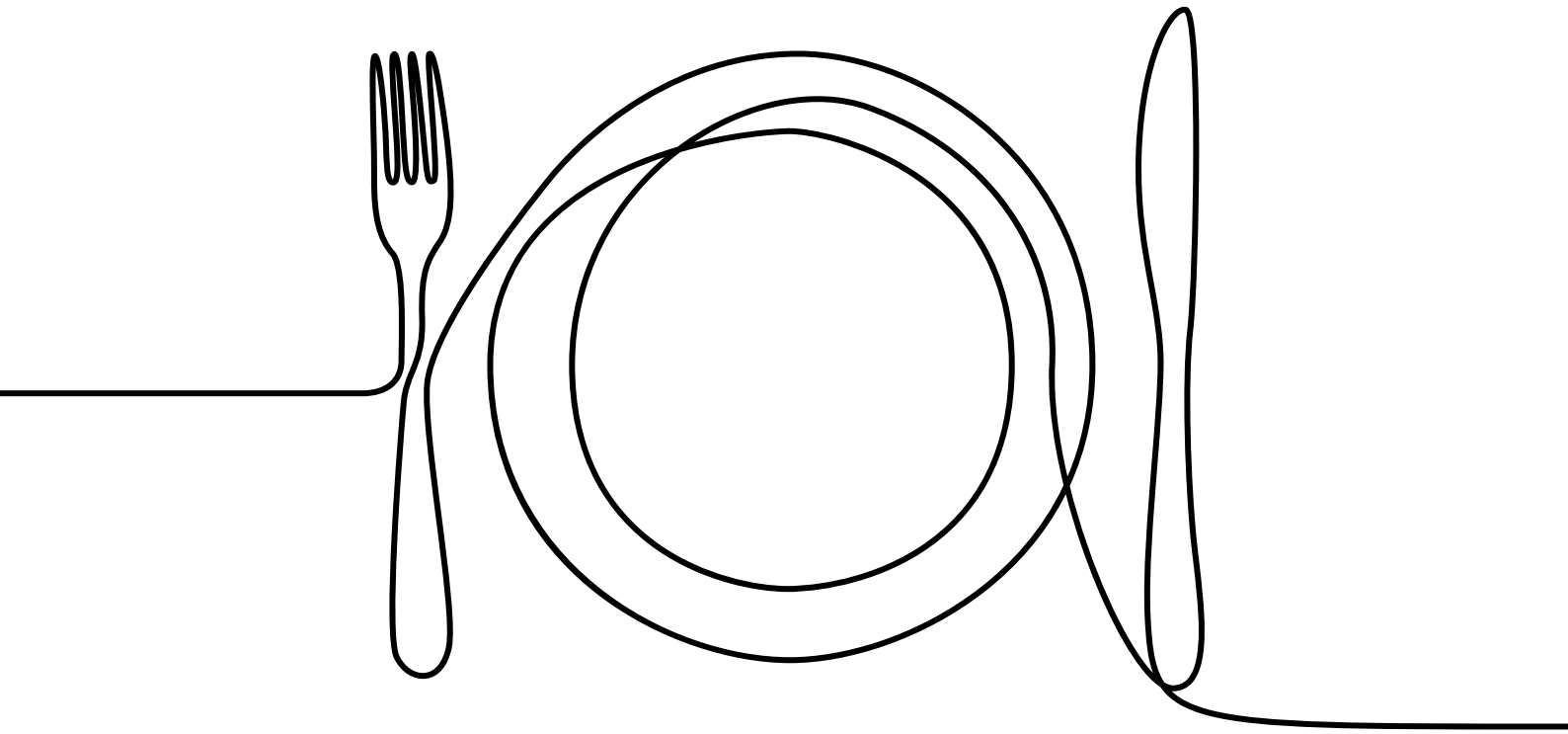

RIZKA KEFİL BİR ALLAH: LÜTFUMDAN ZENGİNLEŞTİRİRİM

Ancak biz şunu biliyoruz ki evlilik gibi kutsal bir müessesenin oluşturulması niyetlerin hayırlı olması halinde Allah'ın nezdinde de hayırlı bir ameldir. Kuran'ı Kerim'in her harfine iman etmek zorunda olan bizler, her nedense Allah'ın "lütfumdan zenginleştiririm" ifadelerine iman etmenin pek de hakkını veremiyoruz. Büyüklerimizden dinlediğimize göre bu yolda rızık endişesine kapılmak herhalde Allah'ın hoşnut olmayacağı bir şey.

Allah'ın rızka kefil olduğunun şuurunda olan gençlerin önündeki en büyük engellerden birisi ise anne babalara bu şuuru kazandırmak oluyor. Evliliği sadece maddiyata dayalı ve dünyevi bir kurum olarak gören aileler, her şey en güzel olsun mantığıyla hareket ederek biz çocuklarına zorluklar çıkarıyor.

Evlendiklerinde evlerinde belki de bir yatak, yorgandan başka bir eşyası bulunmayan aileler, çocukları için odalar dolusu mobilyayı olmazsa olmaz bir şart olarak önümüze koyuyor. Kimi zaman yiyecek bir şey bulamaz, bir tas çorbadan beraberce içerdik diyen anne babalar, oğlumuz kızımız aç kalacak korkusuyla adeta Allah'a meydan okuyorlar.

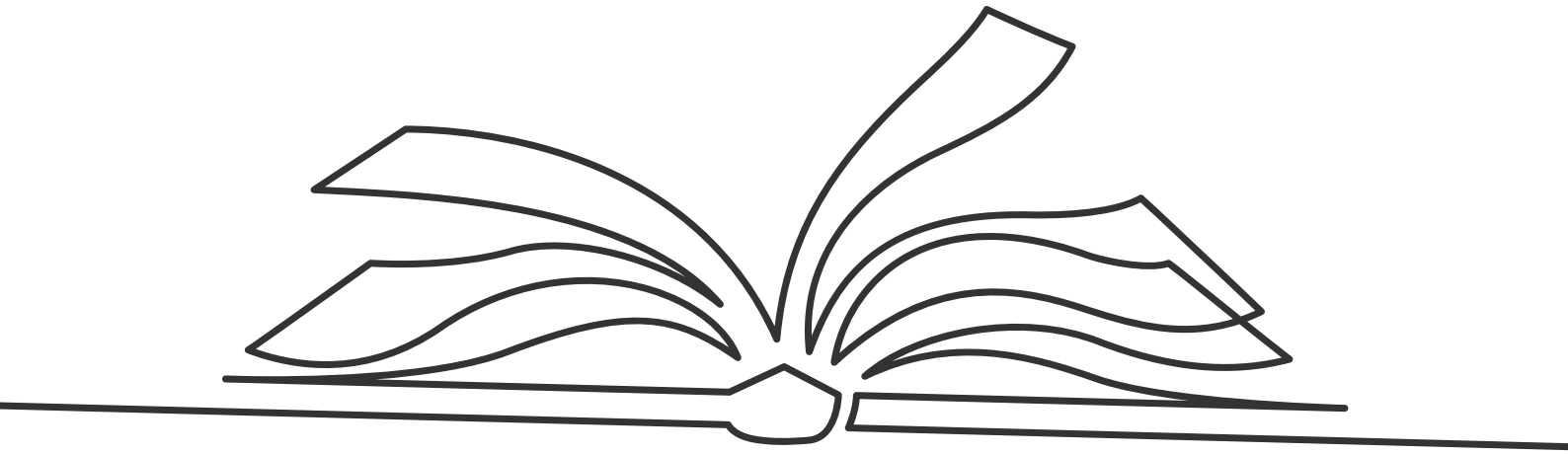
BİR HUKUK MANİFESTOSU: GENÇLERİ EVLİLİKTEN SOĞUTMAYIN

Memlekette neler oluyor diye bir akşam herhangi bir kanalın ana haber bültenini açtığımızda genellikle kalplerimize kasvet çökmüş, biz ne ara bu hallere düştük diye umutsuzca yakınmalara gömülmüş halde yerimizden kalkıyoruz. İstisnasız her gün yeni bir evden uzaklaştırma haberine, bakım evlerine gönderilen çocuklara, artan boşanma oranlarına, nafaka anlaşmazlığına şahit oluyoruz.

Tuzak kavramlardan birisi olan kadına şiddet maskesinin arkasına sığınarak maalesef yanlış uygulamalara imza atılıyor. Her geçen gün sosyal medyada beyanı esas olan zümreler tarafından iftiraya kurban giden kimselerin akıbetlerini görüyoruz ama ne yazık ki erkeklerin seslerini çıkarmaya pek de cesaretleri olmuyor. Nitekim böyle bir durumda üzerinden atmaya çalışacağı etiketlerin sayısı oldukça fazla oluyor.

Kesinlikle yanlış anlaşılmasın ki bizler, Müslüman gençler olarak insan başta olmak üzere hayvanata ve nebatata olan şiddetin karşısında sonuna kadar dimdik duruyoruz. Kadına şiddeti meşrulaştıran her türlü fikrin ve tutumun da karşısında olduğumuzu gerek olmadığı halde belirtiyoruz.

Ama sanki bütün memleketi etkisi altına almış kadın yanlısı tutum(!) maalesef hukuki boyutta da kendisini gösteriyor. Bizler kadının veya erkeğin hukuk önünde hiçbir pozitif ayrımcılığa tâbi tutulmaması gibi evrensel bir ilkeyi savunuyoruz. Zira aşırıya giden her şeyin zıddına inkılap edeceğini tarihsel tecrübeye dayanarak rahatlıkla söyleyebiliyoruz.

Tüm bunlara rağmen erkek ırkının neslini tüketmeye yönelik fikir ve uygulamalara sürekli şahit oluyoruz. Bazı kanun, düzenleme ve sözleşmelerin bilinçaltına yerleşmiş bu sakat tutumun güdümünde hazırlanmış olduğunun farkındayız. Kâğıt üzerinde adaletli görünen düzenlemelerin ise toplumsal baskıya uğramamak için nasıl suistimal edilebildiğini de bizzat görüyoruz.

İşte yukarıda küçük bir kısmından bahsedebildiğimiz meseleler biz gençleri evlilik için adım atmaktan adeta yıldırmaya çalışıyor. Evlenmek isteyen bir erkek, bu şartlar altında evliliği hukuki bir külfet olarak görebiliyor. Bizler bir hukuk devleti çatısı altında yaşayan vatandaşlar olarak, hukukun haklarımızı korumak için girişeceği mücadeleye şahit olmak istiyoruz, hepsi bu.

Tüm bu engelleri aşırılıkla ve itidalden uzak bir şekilde önümüze koyan kişi, kurum, topluluklar "e öyleyse evlenmeyin" gibi basit bir cevaba yeltenebilir. Fakat fikri istişareden ve inançlarımızın temelini idrak etme çabasından uzak bu gibi ifadelere bir cevap vermemiz mantıken gerekli değildir.

Biz derdimizi ve sesimizi, evliliğin imanın yarısını kurtarmaya muktedir ulvi bir kurum olduğunu bilen ve yine de cari söylemlerin etkisinde bu engellere isteyerek yahut istemeden hizmet eden kimselere duyurmak istiyoruz.

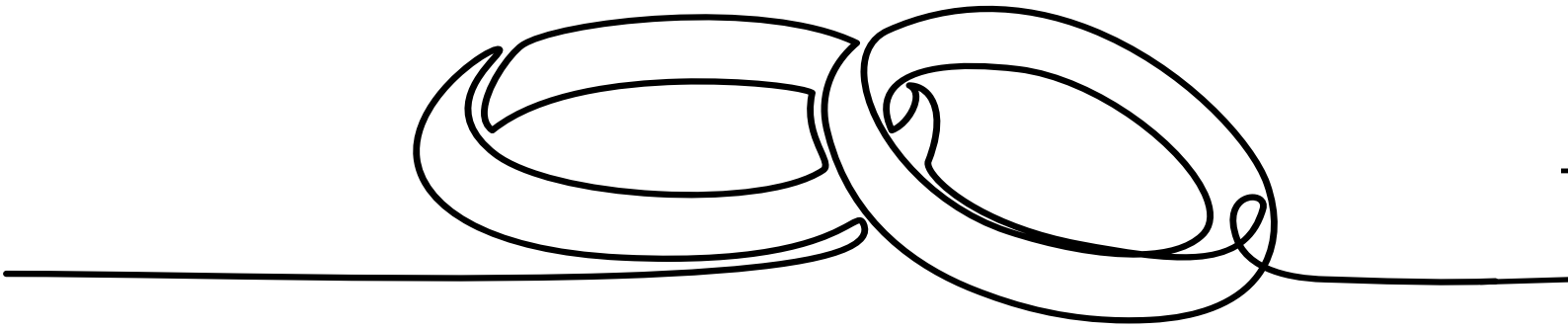
DOĞRU YERDEN İSTEDİK DE GELMEDİ Mİ?

Hepimiz çocukluk yaşlarımızdan itibaren acaba ileride kiminle evleneceğim diye düşünmüşüzdür. Yaşımız ilerlediğinde ise artık o şanslı kişiye ulaşmak için çaba göstermeye başlarız. Görürüz ki Allah kimini aradığı kimseyle tez şekilde karşılaştırırken kimini de biraz daha beklemek zorunda bırakmaktadır.

Aslına bakarsanız burada tam da nasip meselesi devreye girmektedir ki bize göre tez ya da geç olarak görünen bir şeyin Allah'ın nezdinde tam zamanında olduğuna dair en ufak bir şüphemiz yoktur. Bu demek oluyor ki Allah eğer sizin için birisini yazdıysa vakti saati gelince o kişiyi kesinlikle karşınıza çıkaracaktır.

Evlenmek için bir eş arayışına giren arkadaşlarımız çalmadık kapı, gitmedik büyük bırakmıyorlar ki kendilerine uygun bir kimse bulabilsinler. Ancak burada mühim olan nokta, kimi arkadaşlarımızın bu durumda yaptığı bazı hatalara düşmemek. İstediğimiz, medet umduğumuz yer abilerimizden, ablalarımızdan ziyade doğrudan doğruya Allah olmalıdır. Samimi bir gönülle doğru yerden istediğimiz takdirde, o kimseye giden kapılar zaten birbiri ardına açılacaktır.

Nitekim bizler şu sürgün hayatımızda gönlümüzün mutmain olduğu bir eş ile hayatı, hak ettiğimiz için değil, Rabbimiz lütfettiği için kuruyoruz.

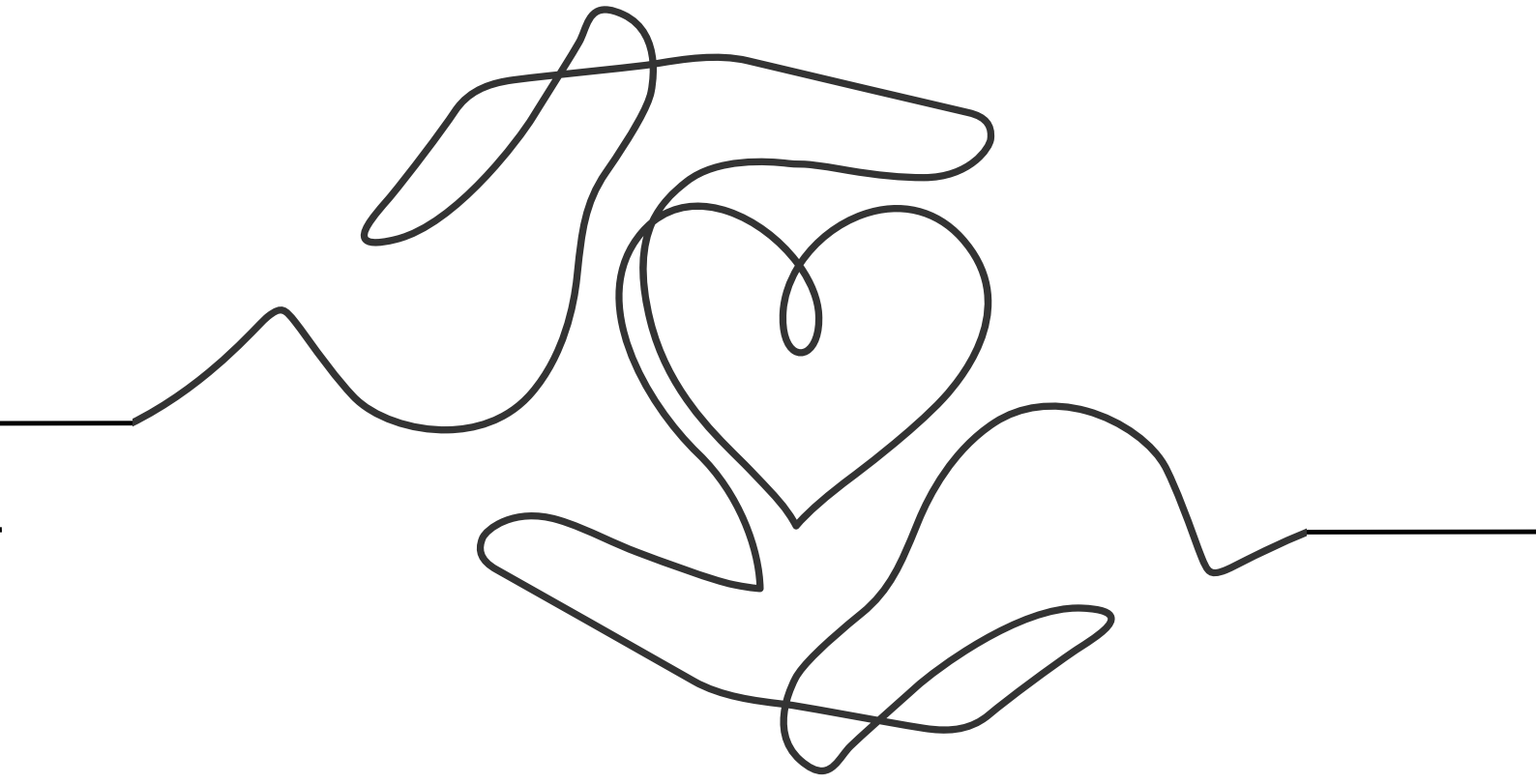

HERKES ÖNCE KENDİNİ MUHAFAZA ETMELİ

Ahlaklı, temiz, iffetli bir kimse ile evlilik hayatı arzu etmek şüphesiz biz gençlerin en doğal isteklerinden birisi. Kendine seçeceğin ruh eşinin her türlü kötü özellikten sıyrılmış, bütün güzellikleri hayatında meczeylemiş birisi olmasını arzu ederiz.

Bu minvalde Kuran'ı Kerim'de, bizlere bir ültimatom niteliğinde gönderilmiş olan ayeti nedense çoğumuz gözümüzden kaçırıyoruz. Rabbimiz Nur Sûresi'nde "Kötü kadınlar kötü erkeklere, kötü erkekler kötü kadınlara; namuslu kadınlar namuslu erkeklere, namuslu erkekler namuslu kadınlara yaraşır." buyuruyor.

Dolayısıyla temiz ve namuslu bir eş ile hayat kurmak isteyen bir kimsenin temiz ve namuslu olmaktan başka çaresi yoktur. Kendini haramlardan, günahlardan muhafaza etmeye çalışan bir genç, Allah'ın kendisi için yıllar yılı muhafaza ettiği saliha bir eş ile karşılaşacaktır.

KRİTERLERİMİZ NE KADAR İSABETLİ?

Evlenmek isteyen gençlerin zihinlerinde genellikle bir kriter listesi bulunur. Şöyle bir durumu kabul etmezse olmaz, kendisi şöyle birisi ise olmaz gibi kırmızı çizgilerin çekildiği mühim bir listedir aslına bakılırsa. Karşıdaki insanın fiziksel güzelliğine, dini yaşantısına, okul hayatına, tesettürüne, maddi durumuna, aile hayatına, çalışma hayatına ve bunun gibi birçok farklı meseleye dikkat çeker bu listeler.

Zihinsel ve duygusal manada anlaşabilen kimselerin dahi kriterleri uymadığında birbirlerine haklarını helal ederek yollarını ayırdıklarına da hepimiz rastlamışızdır.

Peki, biz gençler bu kriterlerimizi hakkıyla takdir edebiliyor muyuz? Bizce sorulması gereken asıl soru bu olmalı.

Bize göre edemiyoruz. Bütün bir hayatımızı baştan aşağı etkileyecek bu derece önemli bir kararı verirken hayata karşı tecrübesizliğimiz maalesef bizleri doğru adımları atmaktan kimi zaman men edebiliyor. Özellikle İslami şuura sahip olmayan arkadaşlarımızın bu konuda daha da savunmasız kaldıklarını görüyoruz. Dolayısıyla kendimize bütün bir ömrümüzü mamur edecek muhkem kriterler koymak yerine, kendimizi kısa vadede tükenecek şeylere tamah ederken bulabiliyoruz.

Bu konularda bizlere yardımcı olması gereken ailelerimiz de çoğu zaman bu takdir yetkisinden uzak olabiliyor. Daha çok maddiyata, güzelliğe vs. dikkatini veren ailelerimiz, evlatlarının ahiretini bir kenara bırakarak bizleri yanlış kararlar almaya zorlayabiliyor.

GENÇLERİN AYNADA GÖREMEDİĞİNİ AİLELER TUĞLADA GÖRÜR

Ailelerin evlatlarına bulacakları eş konusunda kriterleri doğru şekilde takdir edemiyor oluşunu konuşmuştuk ancak böyle kutsal bir yola giren gençlerin yine de alacakları önemli kararları kesinlikle ailelerinden habersiz almamaları gereklidir.

Bu konuda ailelerimize danıştığımızda, onların hangi konularda tutarlı fikirler yürüteceklerini az çok evlatları bilirler. Mesela dindar yaşantısı olmayan bir anne babanın, evladına alacağı eşin dini hassasiyetlerini derinlemesine sorgulaması pek mümkün görünmez.

Ancak öyle zamanlar olur ki gençlerin aynada göremeyeceği şeyleri onlar tuğlada bile görürler. Hayat tecrübelerinin onlara vermiş olduğu ferasetin annelik ve babalık konumu ile birleştiğinde, onların isteyerek hata yapmayacaklarını hepimiz biliriz.

Evlatlarını en iyi tanıyan kimseler olarak bizlerin nasıl bir eş ile mutlu olabileceğini de en iyi onlar bilirler. Dolayısıyla bu süreçlerin aileler ile beraber yürütülmesi en sağlıklı metot olacaktır.

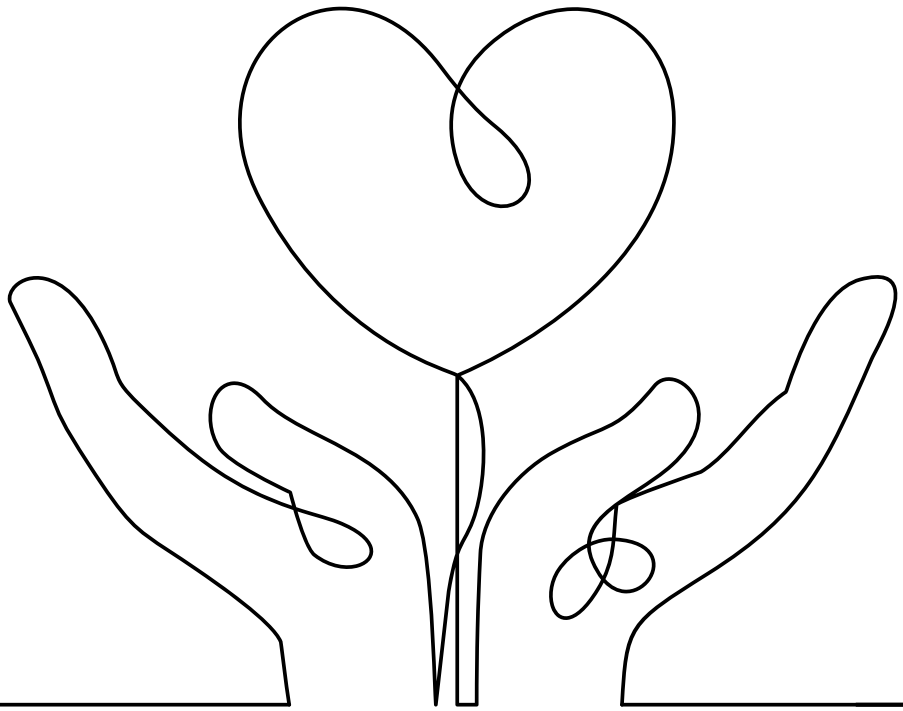

EVLİLİKTEN BEKLENTİLERİMİZ VAR, AMA!

Neden evlenmek istiyoruz diye kendi kendimize sorduğumuzda nasıl cevaplar veriyoruz? Öncelikle bu soruya samimi cevaplar verebilmeliyiz ki evlilik için atacağımız adımlar çok daha sağlam olsun. Mutlu olmak mı, mutlu etmek mi, huzura kavuşmak mı, hayatımızı bir düzene sokmak mı, evlat sahibi olmak mı, yoksa sadece Allah rızasını kazanmak için mi?

Normal bir evlilikten beklentiler bize göre yukarıda bahsettiğimiz meseleler üzerine olması gerekirken bugün olaylar çok daha farklı yerlere ulaşabiliyor. Özellikle erkekten üniversite mezunu olması, hatta yüksek lisans ve doktoranın da tamamlanması gibi kriterlere denk geliyoruz. Evi, arabası, yüksek bir maaşı, her ay eşini farklı bir yere tatile götürebilmesi, gardırobunu senede bir baştan aşağı yenileyebilmesi gibi beklentilere sahip olan insanlar da hiç azımsanmayacak kadar var.

On sene önce evlenmiş birisi ile bile kıyaslayınca, günümüzde çiftlerin evlilikten beklentilerinin ne kadar da somutlaştığını, ruhsuzlaştığını görüyoruz. Hayatın maddi zevkler ile doyuma ulaşacağı yanılgısı maalesef kız-erkek her birimizin içini kaplamış durumda. Rabbimiz kalplerimizi en doğruya ve güzele yöneltsin. Bizleri kendisinin razı olacağı niyetlerle kuşatsın.

EVLİLİK ASLINDA ÇOCUKLARA ANNE-BABA ARAYIŞIDIR

Evliliğin en tabi sonuçlarından birisi olarak çiftler Allah'ın dilemesiyle evlat sahibi olurlar. O evlatlar anneleri ve babalarının nezaretinde büyürler, yetişirler, gelişirler. Şefkat, merhamet, ilgi, sevgiye muhtaç çocuklar sağlıklı birer fert olarak hayat yolculuklarına devam ederler.

İşte tam bu noktada az ilerisini görebilen gençler, evliliklerinin öncesinde kendilerine bir eş bulmakla beraber aslında çocuklarına anne-baba bakarlar. Erkekler evleneceğim kız, çocuklarımıza kalbindeki bütün güzel duyguları aktarabilen, ondan şefkatini hiç esirgemeyen, gösterdiği ilgi ile her manada çocuklarını yetiştirmeye muktedir bir anne olabilir mi diye düşünürken kızlar, evleneceğim erkek, çocuklarıma sevgiyi, saygıyı, edebi, asaleti hakkıyla vererek onlara hakkıyla babalık yapabilir mi diye düşünmektedir.

O sebeple biz erkekler olarak, çocuklarımıza fellik fellik anne ararken, önce kendimiz babalığa ne kadar yakışıyoruz diye düşünmeliyiz.

AİLE PROFİLLERİ NE KADAR BENZER

Evlenmek için konuşan görüşen kimseler bir yandan karşısındaki kişiyi tanımaya çalışırken bir yandan da akıllarındaki sorulara cevaplar arar. Acaba bu kimseyle bir çatı altında yaşayabilir miyim, anlaşabilir miyim gibi temel sorulardır bunlar ve sağlıklı bir evlilik için de bize göre olmazsa olmaz meselelerdir.

Aslına bakarsanız bizleri yetiştiren ailemiz, onların hayat tarzı ve evlilik hayatları bize bu sorulara cevap ararken ipuçları verebilir. Karşımızdaki insanın aile hayatı da bu bakımdan bizler için oldukça önemlidir.

Mesela karşımızdaki insanın ailesinde annenin baskın olduğu bir durum söz konusu iken, bizim ailemizde babanın çok daha baskın olduğu bir aile profili söz konusuysa bizlerin de evlilik hayatında bu durumun bazı menfi sonuçları olabilir. Nitekim böyle bir durumda annesinden ve babasından görmüş olduğu hayat tarzını kendi evlilik hayatlarına uygulamaya çalışacak gençler arasında bir uyum sorunu çıkması muhtemeldir.

AHLAKINA GÜVENDİĞİN KİMSEYE KIZINI VER, VEBALE GİRME!

Belirli bir yaşa gelen gençlerin evlenmek istemesi dünyanın en tabi isteklerinden birisidir. Allah'ın razı olacağı helal bir yuva kurma isteği, insanın gönlünü neşelendiren nadide bir duygudur.

Böyle bir istek ile karşı tarafın kapısını çalan arkadaşlarımızın kimi zaman geri çevrildiğini, eve dahi alınmadığını, dolayısıyla gönlü kırık bir şekilde hayatını devam ettirdiğini görmüşüzdür.

Allah Rasulü (SAV) bir hadisi şeriflerinde buyurur **"Dini ve ahlakı sizi memnun eden birisi kız istemek üzere size gelirse onu evlendirin. Böyle yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesat olur."** (Tirmizi, Nikâh 3)

Ahlaklı, namuslu gençlerin sırf ailelerin zihninde belirlediği zaman henüz gelmedi diye ya da maddi durumunun kötülüğü öne sürülerek eli boş gönderilmesi bu doğrultuda büyük bir vebaldir. Böyle bir hayrın önünü tıkamaya çalışmak, hayra engel olmak bilhassa dinen de men edilmiş davranışlardandır.

Toplum hayatında ahlaksızlığa, iffetsizliğe yol açabilecek bu davranışa düşmemeleri için bütün kız babalarına buradan açık çağrı yapıyoruz. Bizler de ahlaklı insanlarız. :)

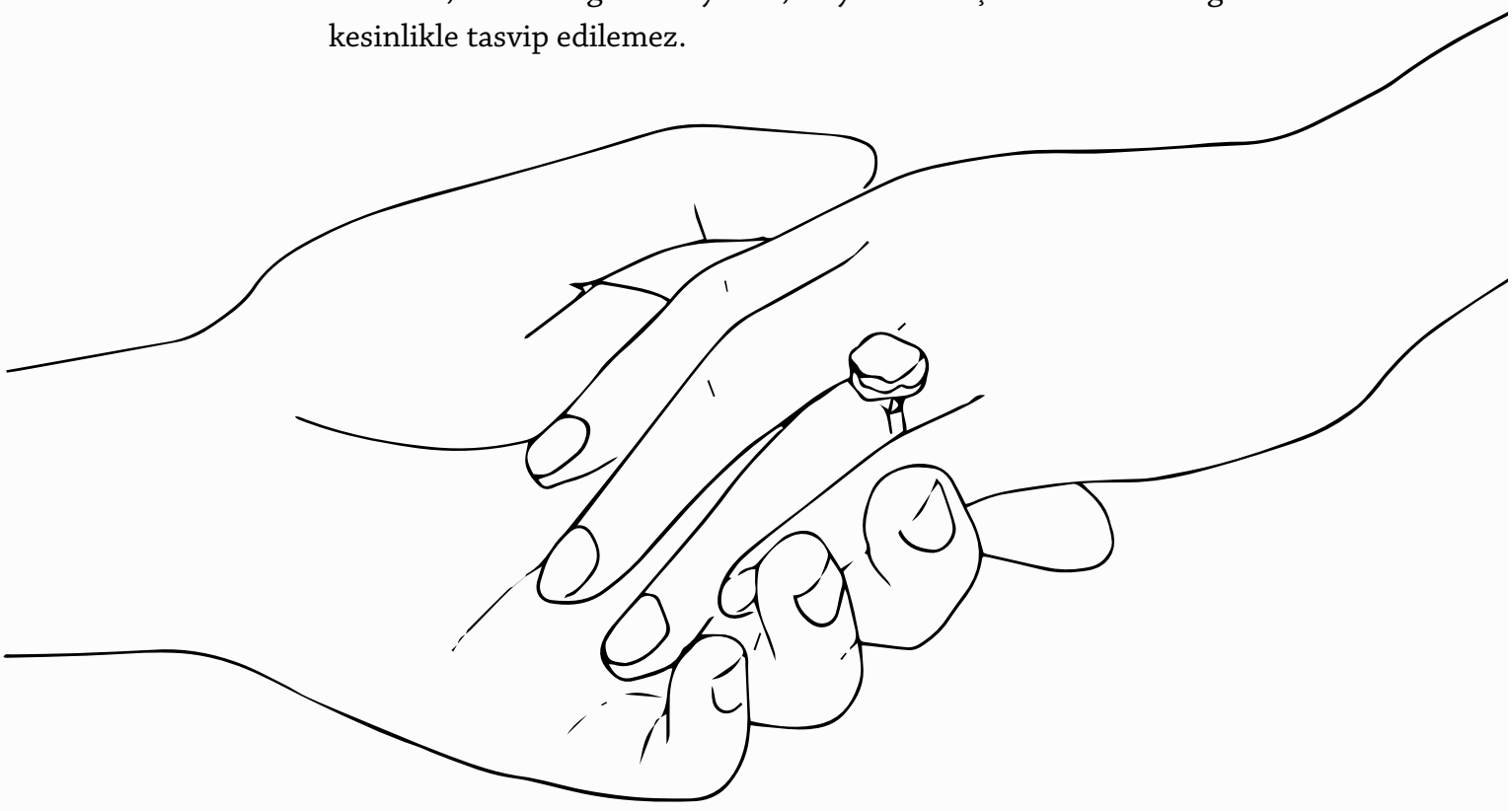
EN GÜZEL EVLİLİK KOLAY OLANDIR

Evliliğin ne kadar önemli bir ibadet olduğunu, Allah'ın sağlıklı her mümine şiddetle tavsiye ettiğini hepimiz biliriz. Lakin evlilik gibi kutsal bir sürece adım atan gençlerin ne büyük sıkıntılara maruz kaldıklarını, bundan dolayı adım atmaya dahi çekindiklerini de maalesef görürüz.

Bugün, toplumumuzda evlenmek kolay bir iş değil. Kimi zaman evlenecek kişilere illallah dedirtecek kadar zor, çetrefilli, masraflı ve stresli bir süreç.

Bilhassa ailelerimizin geleneklere tabi olma çabası olarak yorumladığımız bu durum, "acaba elalem ne der, o yaptı biz de yapmalıyız, herkes yapıyor biz yapmazsak olmaz" gibi yanlış bir tutumdan kaynaklanmaktadır. Dolayısıyla bu niyetlerle yapılan masrafların da israftan başka bir şeye dönüşmediğini kolaylıkla algılayabiliriz.

Bizlere en güzel örnek olarak gönderilen Efendimiz (SAV), **"Evlenmenin hayırlısı, en kolay ve külfetsiz olanıdır."** (Ebû Davud, Nikâh 32) buyurmuş ve bize bu konuda da örneklik teşkil etmektedir. Onun izinden gitmesi gereken Müslümanların, evlilik gibi bir çaba içerisine giren gençlerin yolunu tıkaması, önüne engeller koyması, bu yolu daha çekilmez bir hale getirmesi kesinlikle tasvip edilemez.

HER ŞEY GİBİ PANDEMİ DE MÜZMİN BEKÂRLARI VURDU

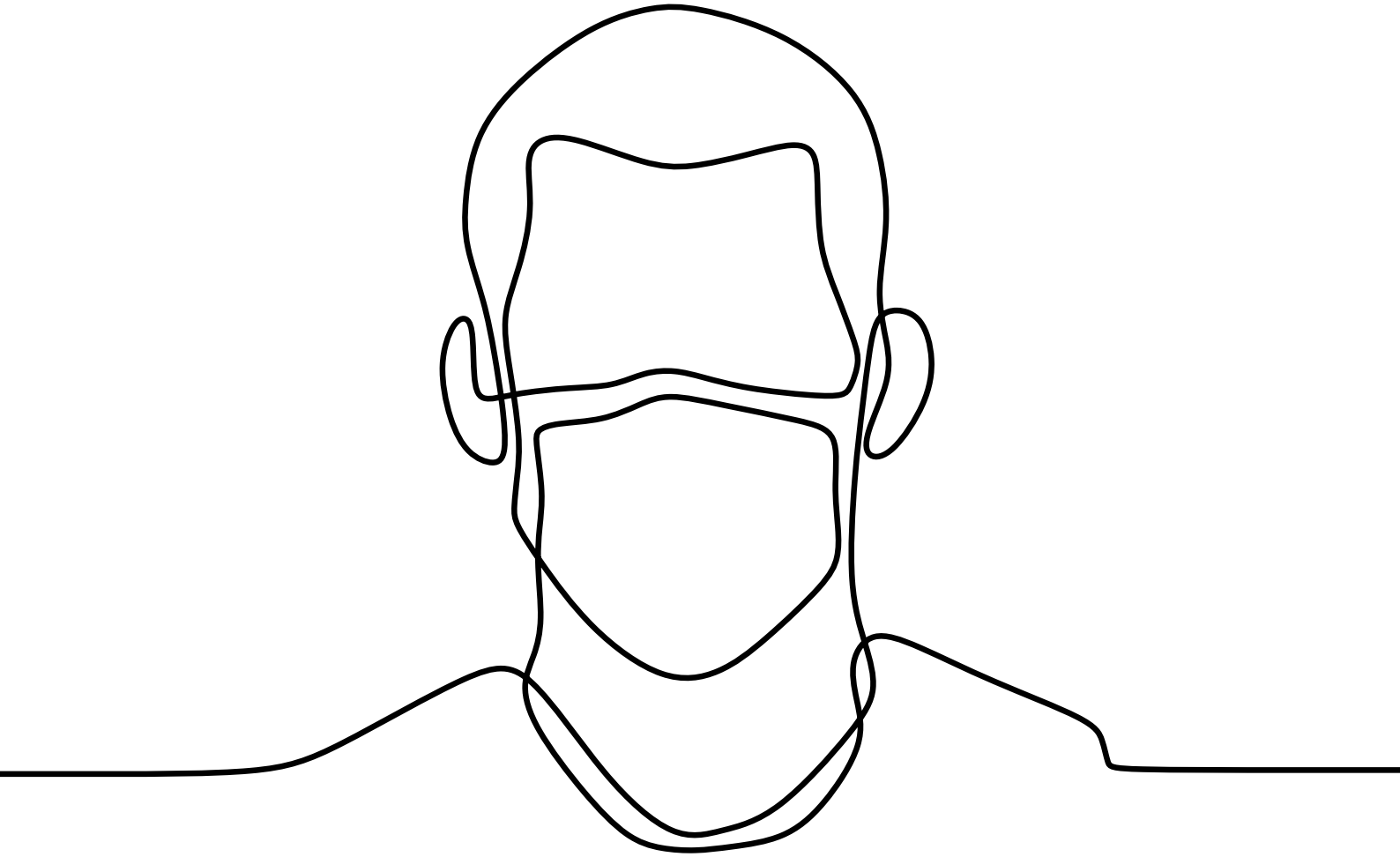
Bekârlık sultanlıktır lafını ortaya atan arkadaş kimse çıksın ortaya!

Buna da şükür tabi ama bekârlar olarak yaşadığımız hayatın ne tadı kaldı ne tuzu.

Pandemi döneminin ardından insanlar evde kalmaya alıştılar diyorlar. Bu durumu bir de çevrenizdeki bekârlara sorun bakalım, alışabilmişler mi yalnız yaşamaya.

Bizler yalnız yaşamayı kesinlikle insan fıtratına aykırı bir durum olarak görüyoruz. Bekârlığı sırtımıza ağır yükler yükleyen geçici bir zaman dilimi olarak görmek istiyoruz. Nitekim fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak kendilerini hakkıyla ifade edemeyen bekâr kimseler, sosyal yaşantısında dahi gereksiz gerginlikler yaşayabiliyorlar.

Olur olmadık yerde öfkelenmeler, aşırı sabırsızlık ve tahammülsüzlük, hayatı umursamazlık gibi psikolojik olarak yıpratıcı bir süreç yaşıyoruz. Bunun daha ilerisinde bekârlığın fiziksel sonuçlarıyla karşılaşan ve çeşitli hastalıklarla yüzleşen müzmin bekâr arkadaşlarımız da yok değil.

GÖNÜLDEKİ DUYGUSAL BOŞLUĞU DOLDURAN BİR EŞ

İnsanın bedensel ve zihinsel olarak hissettiği ihtiyaçlara ek olarak belki de bunlardan daha mühim olan duygusal ihtiyaçları bulunmaktadır. Ve bu duygusal ihtiyaçlarını karşılayamayan insanların ölülerden pek de farkı yoktur.

Doğumundan itibaren anne babasından veya yakın çevresinden göreceği sevgi, merhamet ve şefkat gibi duygulara muhtaç olan insanoğlu, hayatının sonuna kadar bu muhtaç halini sürdürmektedir. Arkadaş çevresinden, iş arkadaşlarından, komşularından veya akrabalarından temin edeceği duygusal ihtiyaçlar sonrası insan genellikle bir boşluk daha olduğunu görmektedir. Bu boşluğu tamamlayacak olan da kalbini mutmain eden hayırlı bir eştir.

Birbirine en yakın iki insanın, evlilik hayatlarında birbirine göstereceği sevgi, şefkat, merhamet, ilgi, sadakat ve bunun gibi sayılabilecek yüzlerce farklı duygu insanın gönlündeki o boşluğu doldurabilecek yegâne güçtür.

EVLİLİK VARLIĞIYLA YOKLUĞUYLA BİR İMTİHANDIR

Yaratılmış olmamızın tek sebebi Allah'a güzel bir kulluk yapmaktır. Belirtildiği üzere mallarımızla, canlarımızla, evlatlarımızla olacağımız imtihanlar başta olmak üzere hayatımızın her anını bir imtihan halinde geçiriyoruz.

Evlilik de bu imtihanların şüphesiz ki en zor olanlarından. Biz insanlar için evliliğin varlığı da yokluğu da ayrı bir imtihan. Bekâr olarak hayatını devam ettiren kimsenin mücadele etmek zorunda kalacağı zorluklar bambaşka iken evli bir kimsenin mücadelesi çok daha farklı olacaktır.

Eve sahip çıkmak, eşi ile iyi geçinmek, evinin rızkını temin etmek, çocuk yetiştirmek gibi birbirinden farklı imtihanların bir araya toplanmış olduğu evlilik kurumu aslında biz insanların sabrını ve tahammülünü sınayan eşsiz bir nimettir. Dolayısıyla kolay, sabır gerektirmeyen, tahammül sınırlarını zorlamayan bir evlilik yolu hemen hemen mümkün görünmemektedir.

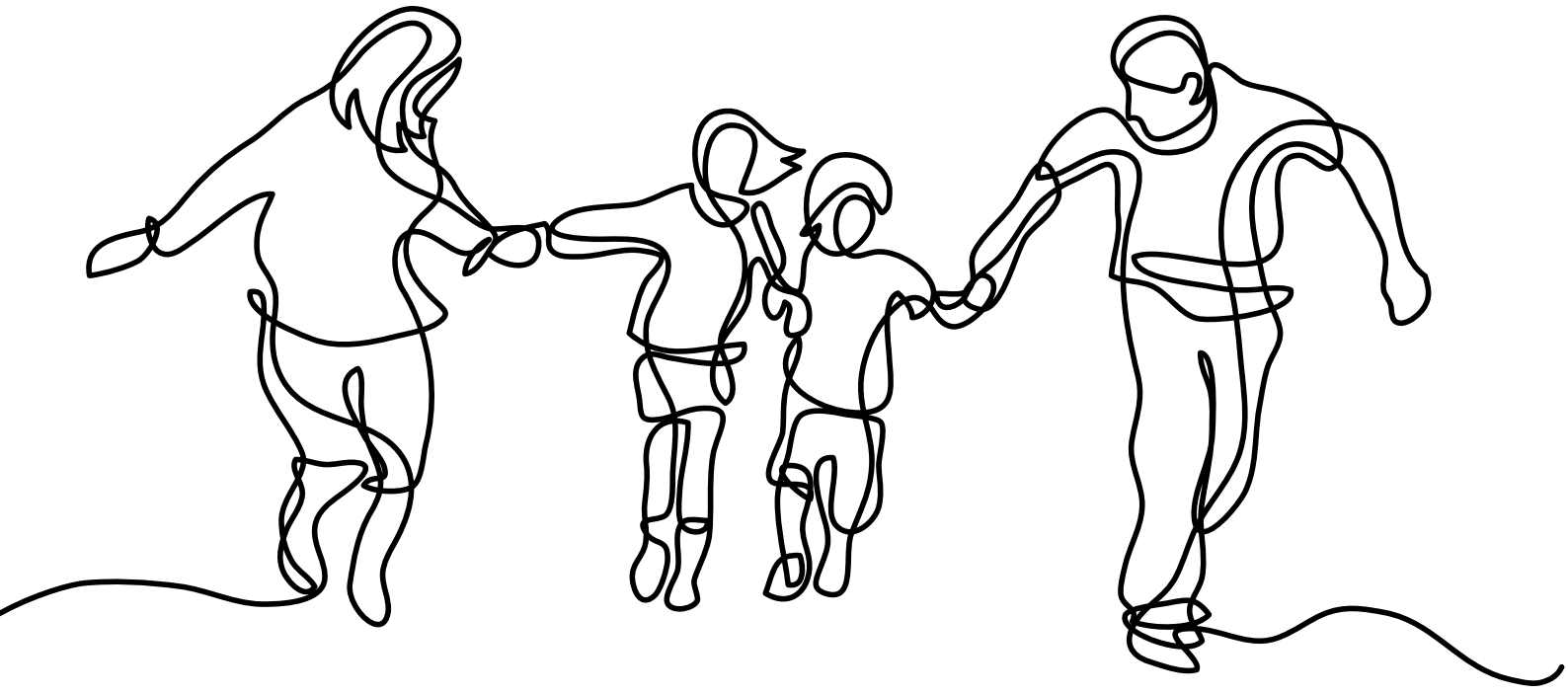
Şöyle bir genelleme yapsak sanıyoruz ki pek de hatalı olmayacaktır. Allah'ın emrettiği bir ibadet zaten kolay olmayacaktır. Bütün hayatımızı hiç durmadan sürekli ibadet eder bir hale çeviren evlilik gibi bir emir de bu minvalde cenneti kolaylıkla kazanma yolu değildir.

Allah'ın nasip etmesiyle, birbirine bu dünyada da cenneti yaşatan eşler beraberce ahiretlerini de mamur ederler. Bu tamamıyla Allah'ın lütfundan olan bir şeydir. Ancak bu dünyada zor bir evlilik hayatına girdikleri takdirde, birbirlerine karşı gösterilecek sabır ve anlayış, eşlere yine cennetin kapılarını açmaya vesile olacaktır.

Şunu da aklımızdan çıkarmayalım ki Nuh Peygamber de Lut Peygamber de eşleriyle ağır bir şekilde imtihan edilmişlerdi. Onlar bu duruma en güzeliyle sabır gösterip, kendisinden sonra gelen müminlere örnek oldular.

Rabbimiz bizleri dünyamızı ve ahiretimizi mamur edecek saliha eşler ile karşılaştırsın. Onları bize göz aydınlığı eylesin. Bu yoldaki imtihanlarımızı da kolay eylesin.

EVLENDİKTEN SONRA DEĞİŞİR DEMEYİN, DEĞİŞMİYOR

Bekârken, ah bir evlensem her şey yoluna girecek diye düşünen evli abilerimizin tavsiyeleri doğrultusunda kaleme aldığımız bu bölümü tüm bekârlar zümresine hediye ediyoruz.

Evlendikten sonra hayatım tamamıyla düzene girecek, ibadetlerime daha da aşkla şevkle sarılacağım, hâlihazırda devam ettirdiğim kötü alışkanlıklarımı bırakacağım, yersiz öfkelenmelerimden, kötü huylarımdan vazgeçeceğim, israfa ve tutumlu olmaya çok daha fazla özen göstereceğim, ilmi çalışmalara daha yoğun sarılacağım gibi boş hayalleri bir kenara bırakarak, her ne noksanımız var ise onları bir an önce telafi etmemiz gerekiyor.

Evlendikten sonra elbette ki kıvamını bulan çok fazla mesele oluyor ancak bugün telafi edilmeyen yanlışlıklar her geçen gün daha da derinleşmekte ve telafisi çok daha zor bir hale bürünebilmektedir.

Bekâr hayatında sabah namazına dahi kalkmaya üşenen kimselerin evlendikten sonra her gece teheccüde kalkacaklarını söylemeleri açıkçası oldukça ironik bir durum.

Hele bir de problemleri, bağımlılıkları, psikolojik sıkıntıları olan gençlerin aileleri tarafından “evlendirelim de evlendikten sonra düzelir” anlayışına toptan karşı çıkıyoruz. Lütfen kız-erkek böyle bir kimse, kimsenin hayatına zorla sokularak o kişinin de hayatını zehir etmesin.

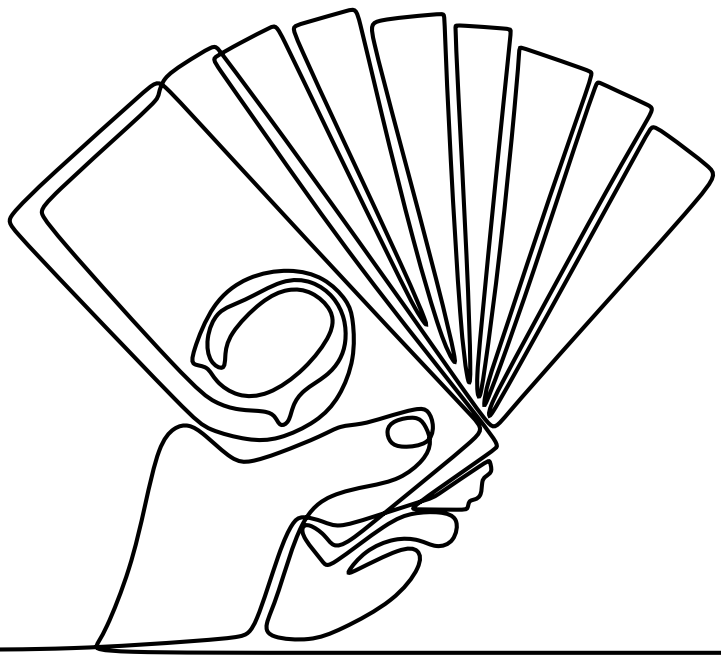
BEKÂRKEN PARANIN BEREKETİ YOK

Bereket, Allah'ın azı çok yapması, o azdan büyük faydalar ortaya çıkarmasıdır. Bu tamamıyla Allah'ın dilemesine bağlıdır ve kulları her seferinde şaşkınlığa düşürecek büyük bir nimettir.

Evlilik de bu bereketin en yoğun şekilde hissedildiği mucize bir durumdur. Paranın bir türlü yetmediği, tek başına ayın sonunun dahi getirilemediği, nerelere harcandığı hakkında dahi bir türlü emin olunamadığı bekâr zamanlara kıyasla evlilikte çok az paranın dahi bereketlendiğini, o parayla kaç kişiye rızık temin edildiğini görürüz.

İşin içinden bir türlü çıkılamayan matematiksel hesaplara rağmen evlilik için adım atıldığında maddiyatın küçük bir teferruattan ibaret kaldığına her zaman şahit oluyoruz. Yaptığı hesaplara göre ayın sonunu nasıl getireceğim diye kara kara düşünen aile babasının azıcık bir paradan kendisinin dahi şaşıracağı kadar fayda görmesi ancak ve ancak bereketin izahıdır.

Modern toplumda bereketin hayatlarımızdan çıkmasıyla aslında ne büyük bir karanlığın içine düştüğümüzün farkında değiliz. Bu karanlıktan kurtulmak için Allah'tan ömrümüzü her manada bereketiyle kuşatması için dua etmekten başka da çaremiz yok.

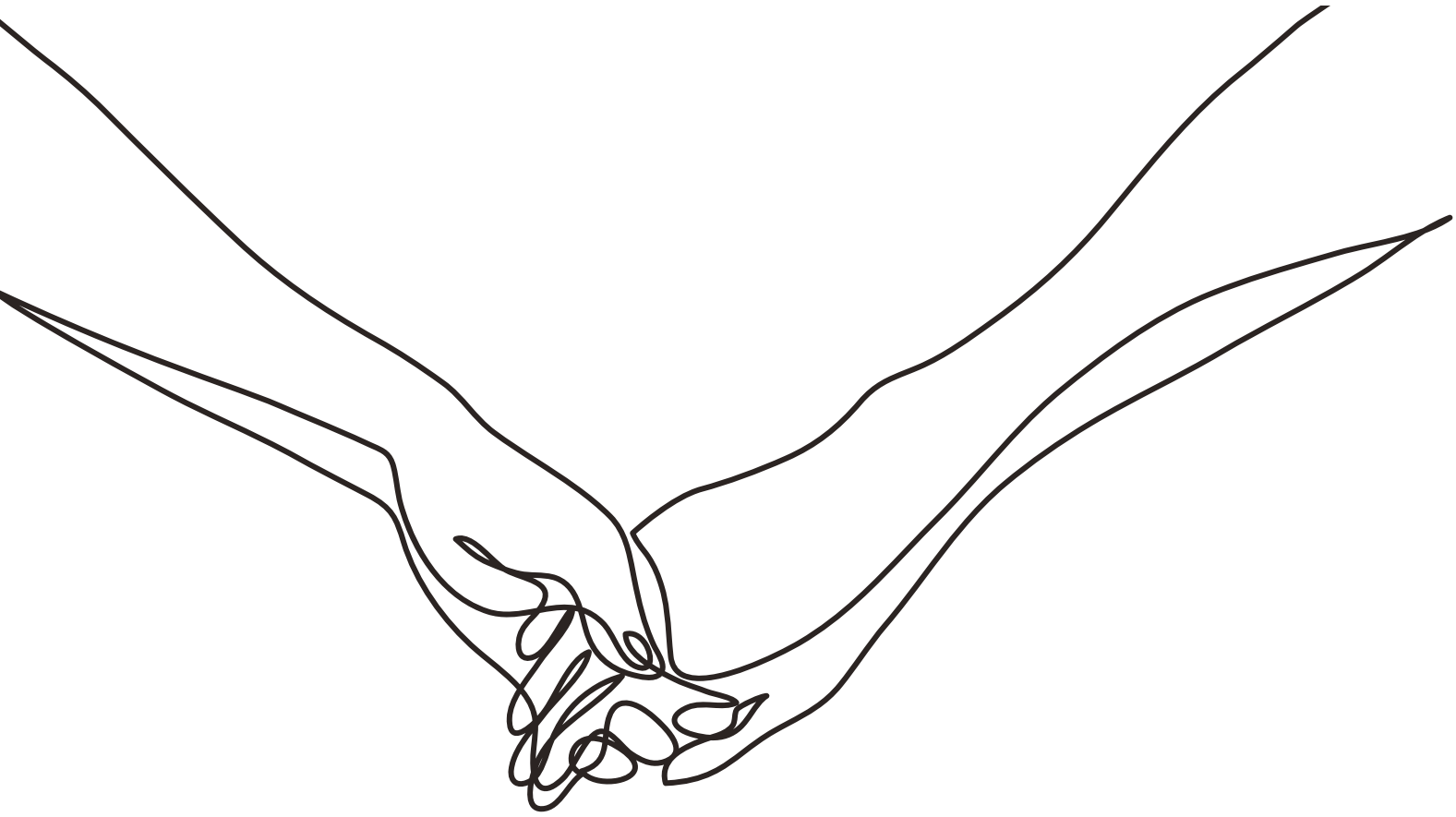

BEN VAZİFELERİMİ YERİNE GETİRİYOR MUYUM?

Huzur içerisinde geçirilen evlilik hayatlarının ne büyük bir nimet olduğunu hepimiz tahmin edebiliriz. Kimi zaman evliliklerinde huzur olmayan kimselerin bu huzura ulaşmak için ne yapacaklarını bilemez halde çırpındıklarına da şahit oluruz.

Evde eşlerin ikisine de ayrı ayrı sorumluluklar düşmektedir ve bu sorumlulukları yerine getirmek evliliğin huzuru için olmazsa olmazdır. Huzursuzluk ortamında genellikle kadının veya erkeğin "ama o şu şu vazifelerini yerine getirmiyor" gibi şikâyetlerini sıklıkla işitiriz. Eşlerin birbirini suçladığı, bütün hatanın karşı tarafta olduğu psikolojik bir haldir bu.

Karşındaki insanın hata ve eksiklerinden yakınmak yerine, kimse dönüp de kendi hatalarına bakmayı aklına getirmez. Öncelikli olarak, ben hangi görevlerimi yerine getirmiyorum diye sormak gerekir ki karşı tarafın hatasını teşhis ederken ayaklarımız yere sağlam basabilsin.

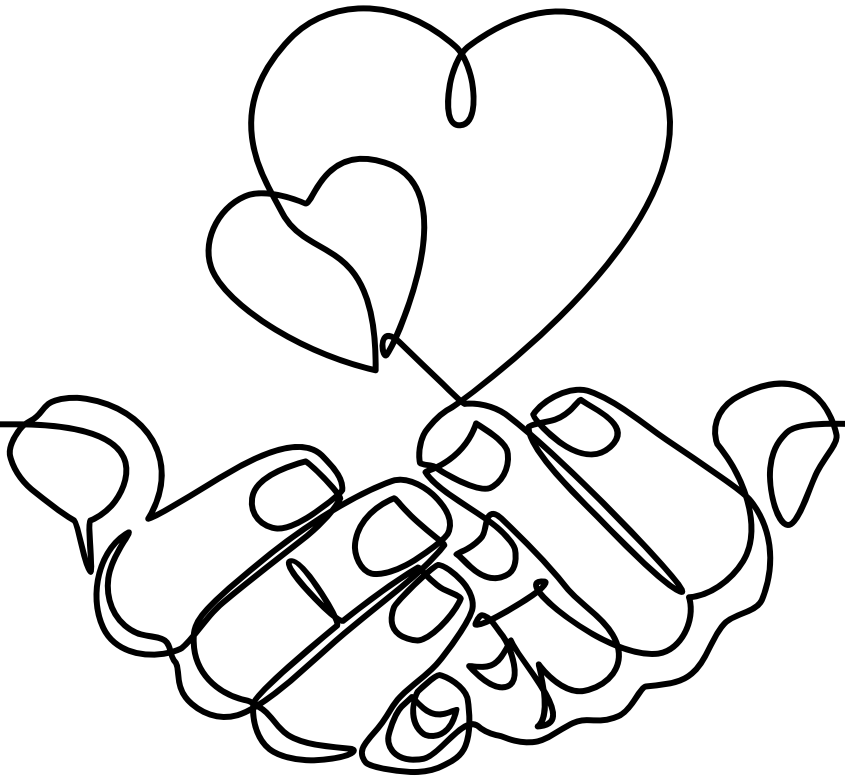
FAZLA NAZ AŞIK USANDIRIR

Erkeğin de kadının da fıtratında karşısındaki insana naz yapmak vardır. Olmasını istediği bir şeyi daha da fazla nazlanarak elde etmeye çalışırlar. İnkâr edilemez bir gerçek ki bu durum kadınlarda birazcık daha fazladır.

Yeni evlenen gençlerde naza tahammül etme oranı çok daha yüksekken, yaş ilerledikçe delikanlılaşan, evinin reisi olan erkeklerde bu oran biraz daha düşebilmektedir. İstediğin kadar yalvar olmaz, dediğim dedik rollerine bürünen erkek maalesef bunun dozunu kaçırabilmektedir.

İş yerinde patronunun, sosyal çevresinde arkadaşının, hatta yeni tanıştığı insanların bile nazını çekebilirken evindeki eşinin, çocuğunun nazını çekememe durumu takdir edersiniz ki oldukça hatalı duruyor. Eşine, çocuklarına yani en yakınında bulunan kimselere dahi tahammül sınırı zayıflayan insanların dışarıdaki insanlara karşı farklı davranışlar içerisine girmesi ikiyüzlülük değildir de nedir?

Tartışılabilir bir konu belki ama, biz yine de eşlerin birbirlerinden istediklerini nazlanarak yaptırmasından ziyade sağlıklı bir iletişim kurarak halletmesini savunuyoruz. İnsanın eşi de olsa, nazdan medet ummak karşındaki insana ister istemez zarar verebiliyor.

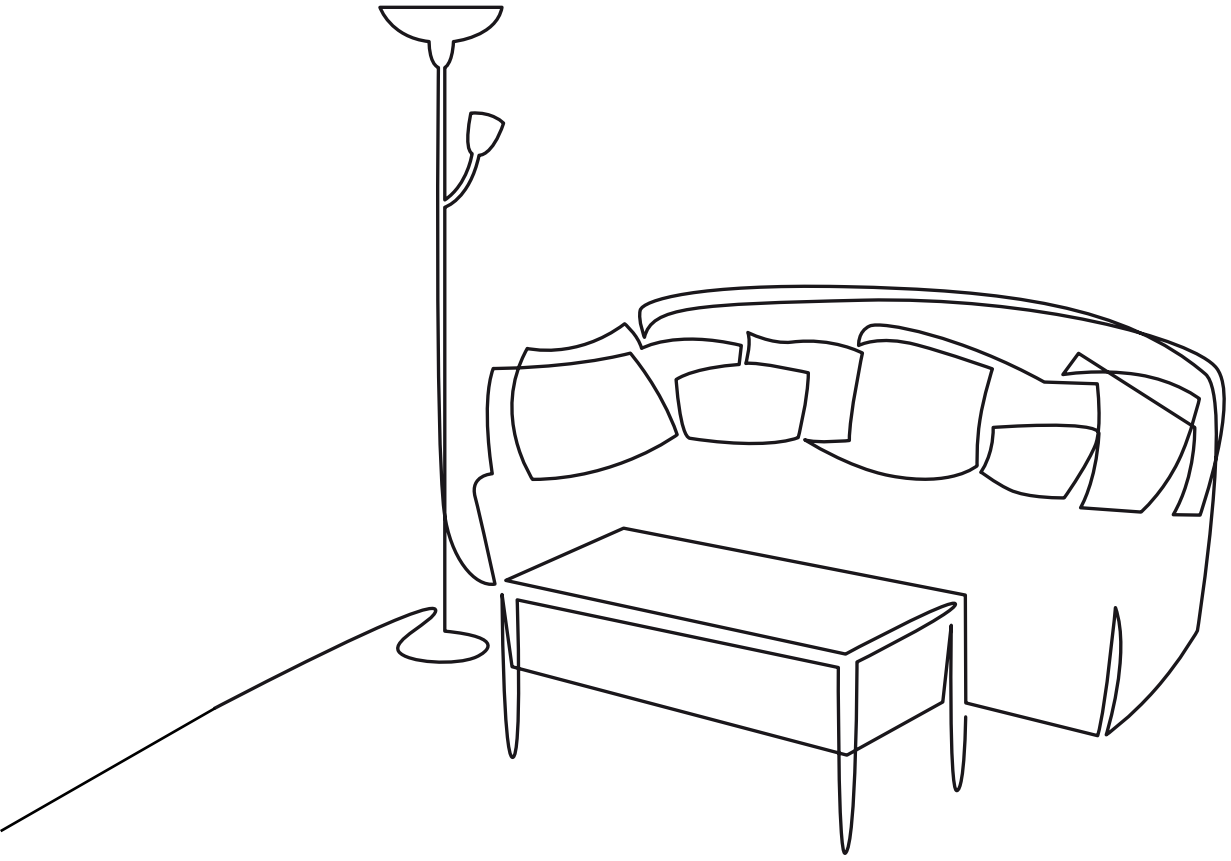

HUZURU EŞYADAN UMMAYIN!

Evlenmeden önce evini dayayıp döşeme hissi her gencin hayalinde olan çok hoş bir duygudur. Kendi isteklerine, beğenilerine göre dizayn ettikleri evde oturmak belki çok daha mutluluk vericidir.

Ancak envai çeşit mobilyaların evde huzuru sağlayan başat faktör olmadığını da açıkça söyleyebiliriz. Sadece başkaları alıyor diye alınması gereken eşyalar yığınına tamah etmek, gereksiz masraflarda bulunmak ne kadar Müslümanca bir tavır bilemiyoruz.

İhtiyaç olmayan, evlerde kalabalık yapmaktan başka bir vazifesi de bulunmayan eşyaların satın alınması gerektiğini savunmak, evlenecek çiftlerin omuzlarına fazladan yüklenecek bir yükten ibarettir. Konsollara, vitrinlere, gümüşlüklere, yüzlerce ıvır zıvıra harcanan paranın çok daha hayırlı yerlerde kullanılabileceğini söylemeyi kendimize vazife biliyoruz.

HİZMET YOLUNDA AİLEYİ İHMAL ETMEK NEYE HİZMET EDİYOR?

Evlilik öncesi hayatlarında STK, vakıf, dernek gibi yerlerde koşturmuş, hizmet şuuruyla yetişmiş gençler evlendikten sonra bu hizmetlerinin sekteye uğrayıp uğramayacağı konusunda endişe duyuyorlar. Acaba eşim benim bu yolda koşturmama sıcak bakmazsa ya da beni engellemeye çalışırsa ne olur şeklinde düşünebiliyorlar.

Bizim bu konudaki tavsiyemiz, böyle meselelerin temel kıstas olması durumunda evlilik öncesinde net bir şekilde konuşulmasıdır. Bunları konuşmadan veya konuşulmuş olmasına rağmen yapılan evliliklerde böyle sorunlar çıktığı takdirde, herkesin temel vazifesini iyi bellemesi gerekiyor.

Bir Müslümanın öncelikli vazifesi ailesi ile ilgilenmesidir. İslami hizmet adına koştururken, ailesini bir kenara bırakmak, onlarla yeterince ilgilenmemek oldukça yanlış bir davranıştır.

Bizden önceki abilerimiz din, şeriat, dava uğruna mücadele ederken eşini, çoluk çocuğunu ihmal ettiler. Doğru bir yolda olmalarına rağmen, yanlış bir metot izlediler. Onların çocukları baba ilgisinden yoksun büyüdüler, kimi yanlış yollara saptı, kimi de babasından gördüğü hataları yapmaya devam etti.

Bizler Allah yolunda en büyük hizmetin kendi ailemizden başladığını, ancak onların gönlünü aldıktan sonra farklı mecralarda koşturulabileceğini savunuyoruz.

TOPYEKÛN AYAĞA KALKIN, SONRA ÇOK GEÇ OLABİLİR

Tarihsel olarak evliliğin bu kadar zorlaştığı farklı bir zaman dilimi var mıdır, biz pek sanmıyoruz. Evliliğin bu kadar zorlaştığı bir çağda iffetiyle yaşamaya çalışan gençlerin zorlu bir mücadeleye göğüs gerdiğinin herkes farkında. Ancak mevcut halin daha da fazla sürdürülebilir olmadığının maalesef pek kimse farkında değil.

Evlenmek Allah'ın bir emri olduğu kadar, evlendirmek de O'nun emridir. Hatta Kuran'ı Kerim'e göre belki daha da büyük bir emirdir denilebilir. Bu şartlar altında evlendirmek konusunda kişisel, toplumsal ve hatta kurumsal bir mesuliyet duygusunun altına girmenin aslında tam zamanı değil midir?

Devletimiz başta olmak üzere, her türlü sivil toplum kuruluşları, vakıflar, dernekler, cemaatler üzerlerine düşen sorumluluğun sanırım pek de farkında değil, aksi takdirde ahvalin böyle olmaması gerekirdi. Bizler hakikat kimden gelirse gelsin kabul edilmesi gerektiğini savunan gençler olarak, devlet büyüklerimize, cemaat temsilcilerine, vakıf-dernek yöneticilerine, sermaye sahiplerine böyle mühim bir hatırlatmada bulunmakta beis görmüyoruz.

Maalesef devletin tüm kademelerinde, belediyelerde, devlet iştiraki şirketlerde itibardan tasarruf olmaz denilerek israfın ne derece büyük bir hal

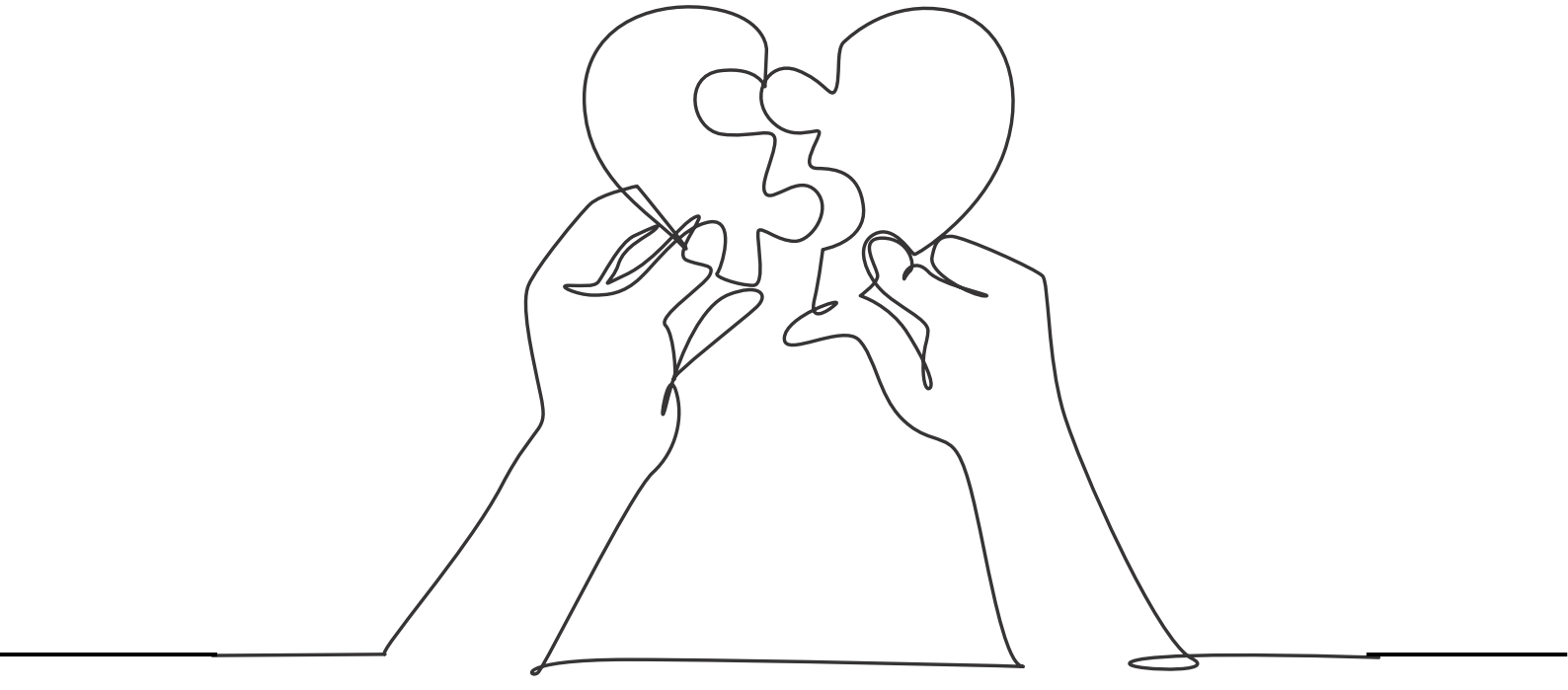

aldığının farkındayız. Ancak her nedense evlenmek isteyen gençlerin dâhil olmak için onlarca şarta tâbi tutulduğu, içeriğine bakıldığında ise kısa vadede pek de fayda sağlamayan evlilik paketleri haricinde elle tutulur herhangi bir adım atılmış değil. Bu devletin bir vatandaşı olarak biz gençler, kamu kaynaklarının böyle bir iş için ayrılmamış olmasının haklı şaşkınlığını yaşıyoruz.

Her sene sivil toplum kuruluşlarınca infak olarak toplanan yüzlerce milyon liranın sırf nicelik olarak fayda sağlıyormuş gibi görünen ancak nispeten niteliksiz ve kalıcı olmayan yerlere harcanmasına şu durumda gönlümüz razı değil. Çevremizde maddi durumlarından dolayı evlenmeyi düşünmeyen, düşünse dahi adım atmaya cüret edemeyen onlarca arkadaşımız varken sessiz kalmamız mümkün değil.

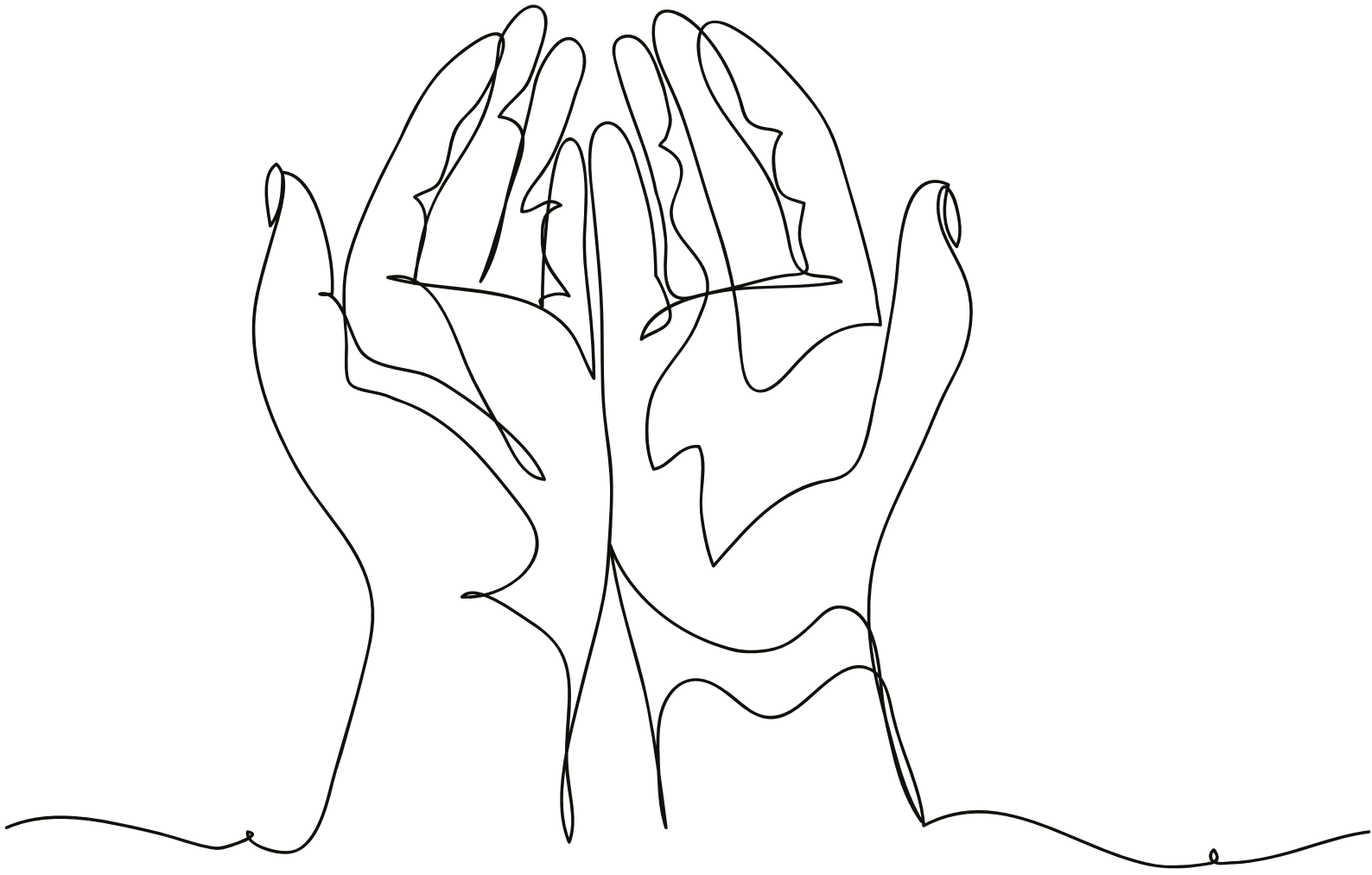
Özellikle ev kurmak isteyen gençlere minnet duygusu hissettirmeden, büyük bir incelikle yapılacak katkıların önemli olduğunu düşünüyoruz. Gençleri faiz gibi bir belaya bulaştırmadan borç verebilen kurumlara, ev eşyası, takı vs. gibi konularda kar amacı gütmeden satış yapan kimselere toplumun hiç olmadığı kadar ihtiyacı var.

Bu işi sadece kurumsal yapılara paslamaya çalışan bireyler de bu yükün altında ezilmek durumunda olduklarını fark etmeli ve bir an önce ellerini taşın altına koymalıdır. Toplumumuzun her şahsıyla bu mesuliyeti gönüllerimizde hissettiğimizde yukarıda bahsetmiş olduğumuz bereket kavramının hayatımıza ne kadar daha etki edeceğini şüphesiz göreceğiz.

BİR DUA

Rabbimiz bizlere dünyamızı ve ahiretimizi mamur edecek göz aydınlığı eşler ve zürriyetler nasip eyle. Bu yolda imtihanımızı kolay eyle. Bizleri ve eşlerimizi kendine layık bir kul eyle. Evlerimizi senin adının anıldığı, sana secdelerin yapıldığı cennet bahçelerine çevir. Evlatlarımızı da ancak senin yolunda yetiştirmeyi bizlere nasip ve müyesser eyle. Âmin.

www.gencdernegi.org

@gencdernegi

GENÇ DERNEĞİ